

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **MEDVĚD z.s.**, IČ 05370485,
sídlem ul. 5. května 648, 339 01 Klatovy,
zastoupený JUDr. Ing. Michalem Čapkem, advokátem,
sídlem Na Boubín 203, 397 01 Písek,

proti
žalovanému: **Městský úřad Klatovy**
sídlem náměstí Míru 62, 339 01 Klatovy,
zastoupený JUDr. Rostislavem Netrvalem, PhD., advokátem,
sídlem Zlatnická 195, 339 01 Klatovy,

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **Obec Předslav**
sídlem Předslav 124, 339 01 Klatovy,
zastoupená JUDr. Danielem Balounem, advokátem,
sídlem Václavská 12, 339 01 Klatovy,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2023, č. j. ŽP/1932/23/Kli,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 19. 6. 2023, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) téhož dne, domáhal zrušení (i) rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2023, č. j. ŽP/1932/23/Kli., o *povolení k užívání stavby vodních děl – kanalizace a povolení zkušebního provozu ČOV ke stavbě: „Předslav – odkanalizování a čištění odpadních vod“* (dále jen „*kolaudační rozhodnutí*“), a rovněž (ii) sdělení Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí ze dne 2. 5. 2023, č. j. PK-ŽP/4419/23, o nezahájení přezkumného řízení podle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) ve vztahu ke kolaudačnímu rozhodnutí žalovaného (dále též jen „*sdělení krajského úřadu*“).
2. Žalovaný napadeným kolaudačním rozhodnutím (i) povolil obci Předslav (v nynějším soudním řízení osoba zúčastněná na řízení) podle § 122a odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), a § 18i vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „*vyhláška*“), užívání *stavby vodních děl – kanalizace „Předslav – odkanalizování a čištění odpadních vod“* (dále též jen „*předmětná stavba kanalizace*“), (ii) stanovil podle § 122a odst. 4 stavebního zákona a § 18i odst. 3 vyhlášky podmínky pro užívání předmětné stavby, (iii) povolil podle § 124 stavebního zákona zkušební provoz *centrální mechanicko-biologické čistírny odpadních vod pro 460 EO* (dále jen „*předmětná ČOV*“) v délce 12 měsíců od 1. 5. 2023 a (iv) stanovil podle § 124 odst. 1 stavebního zákona podmínky pro zkušební provoz předmětné ČOV.
3. Soud předmětnou žalobu posoudil podle jejího obsahu s přihlédnutím k žalobnímu petitu, který byl pro soud závazný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2018, č. j. 5 Afs 114/2017 – 58, bod [25]), jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“), kterou se žalobce domáhal zrušení jak kolaudačního rozhodnutí, tak i sdělení krajského úřadu.
4. Usnesením soudu ze dne 23. 6. 2023, č. j. 57 A 45/2023 – 71, předseda senátu vyloučil žalobu v části, v níž směřovala proti sdělení krajského úřadu, k samostatnému projednání, a to zejména z důvodu, že žalobou byly napadeny dva samostatné správní akty (tj. kolaudační rozhodnutí a sdělení o nezahájení přezkumného řízení) vydané různými správními orgány, tudíž bylo třeba podmínky řízení, včetně přípustnosti žaloby i procesního postavení žalovaného, hodnotit ke každému z těchto správních aktů zvlášť. Vyloučené věci byla přidělena sp. zn. 57 A 48/2023.
5. Předmětem tohoto řízení tak zůstala pouze žaloba směřující proti kolaudačnímu rozhodnutí vydanému žalovaným.

II.

Žaloba

6. Žalobce úvodem své žaloby uvedl, že je zapsaným spolkem, který se dlouhodobě zajímá o životní prostředí a jeho ochranu. Předmětem činnosti zapsaným ve spolkovém rejstříku je

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ochrana přírody a krajiny, podpora sportovní a kulturní činnosti a ochrana veřejných zájmů. Žalobce tvrdil, že má silný vztah k území obce Předslav, a to zejména s ohledem na skutečnost, že mnozí členové spolku mají své bydliště v této obci, a také s ohledem na to, že tato je vzdálená přibližně 7 kilometrů od Klatov, sídla žalobce. Žalobce tvrdil, že v dané lokalitě působí dlouhodobě a od samotného počátku budování předmětné stavby kanalizace se této problematice intenzivně věnuje. Žalobce sice nebyl ani nemohl být účastníkem kolaudačního řízení, ale po celou dobu výstavby kanalizace podával podněty a připomínky, a to buď sám, nebo prostřednictvím svého právního zástupce. Žalobce rovněž vytvořil internetové stránky, na které již více než rok umísťuje veškeré informace o stavbě kanalizace. Žalobce vynaložil vlastní prostředky v řádu statisíců korun proto, aby sjednal nápravu nedostatků na předmětné stavbě.

7. Dále žalobce v obecné rovně tvrdil, že při stavbě kanalizace a ČOV v Předslavi došlo k četným závažným pochybením a že stavba je nebezpečná jak životnímu prostředí, tak zdraví lidí. Zásadním pochybením je i způsob nakládání s odpadem vzniklým při stavbě. Poté již následovala část IV. předmětné žaloby označená jako *Důvody podané žaloby – zásadní vady kanalizace a procesního postupu úřadů*.
8. Za první důvod žalobce označil „*netěsnost kanalizace*“. Nejprve poukázal na znalecký posudek ze dne 20. 12. 2022 vypracovaný Ing. P. H., který zhodnotil celé stavební dílo kanalizace. Tvrdil, že kanalizační potrubí bylo již při samotné výstavbě na mnoha místech poškozeno, když důvodem měla být neodbornost subjektu, který provedl instalaci. Nesprávný technologický postup způsobil, že potrubí bylo poškozeno a následně muselo být opravováno. Opravy ovšem byly provedeny nesprávným postupem, a to „*flastrováním*“, namísto položení nového nepoškozeného potrubí. Závady a jejich odstranění je zachyceno na kamerových zkouškách, přičemž jiné neodstraněné závady byly ze záznamu kamerových zkoušek vymazány. Dne 7. 10. 2022 se konala závěrečná kontrolní prohlídka předmětné stavby, při které byla zjištěna celá řada závad, které neumožňovaly vydání kolaudačního rozhodnutí. Hlavní závadou byla netěsnost celé kanalizace, která byla způsobena špatným provedením šachet a kanalizačního potrubí. Žalovaný vyzval obec Předslav k odstranění nedostatků a ke splnění podmínek pro vydání kolaudačního rozhodnutí. Podle žalobce ty části kanalizace, které opravit levně nešly, byly ponechány neopravené s tichým souhlasem technického dozoru investora a starosty obce Předslav a v opakované kamerové zkoušce zapřeny, což žalobce označil za podvodné jednání. Jako příklad žalobce uvedl kamerové zkoušky prováděné dne 21. 7. 2021, 17. 2. 2022, 5. 5. 2022, 27. 6. 2022 a 22. 9. 2022. Podle žalobce nově zbudovaná kanalizace je zcela netěsná, přestože absolutní nepropustnost kanalizace musí být před kolaudací potvrzena provedením kamerových a tlakových zkoušek. Pokud je potrubí netěsné z vnějšku dovnitř, je netěsné i obráceně, tudíž při zprovoznění kanalizace se její obsah bude dostávat do okolí, do půdy a následně do spodních vod, které kontaminuje.
9. Za druhý důvod žalobce označil „*ztrátu podzemní vody*“. Žalobce tvrdil, že při stavbě kanalizace došlo k tomu, že voda ve studních v okolí kanalizační stoky úplně zmizela a rovněž že požární nádrže zcela či částečně vyschly. V důsledku stavby kanalizace rovněž došlo ke zničení obecní studánky, ta je trvale vyschlá. Stavebník stavbu kanalizace prováděl takovým způsobem, že došlo k popsání ztrátě vody v Předslavi. Podle žalobce je zřejmé, že ke ztrátě vody došlo právě v důsledku stavby kanalizace. K dispozici jsou stavební deníky, z nichž plyne, že v průběhu stavby docházelo k opakovanému čerpání vody, která se stahovala do výkopů během prací. Ty, po nasypání kamenné drti a zakrytí, když současně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nebyly vybudovány nezbytné ochranné hrázky, nyní fungují jako obrovský trativod, který vodu z celé obce odvádí trasou vedle kanalizačního potrubí do potoka za objektem ČOV. Tam je to zřetelné, z místa je fakticky nový potok.

10. Za třetí důvod žalobce označil „*nezákonný postup při nakládání s odpadem*“. Žalobce nejprve tvrdil, že starosta obce Předslav měl při soukromém hovoru jednomu (blíže nespecifikovanému) členovi žalobce sdělit záměr zajistit úsporu minimálně pěti milionů korun návozem odpadu na pozemek parc. č. Xa v k. ú. M. u P., terén upravit a materiál tam natrvalo ponechat. Takový postup žalobce označil za nezákonný. Žalobce pořídil akreditované rozbory stavebního odpadu, přičemž bylo zjištěno, že materiál obsahuje nadlimitní množství nebezpečných látek. Určitá část materiálu byla po neustálých námitkách žalobce odvezena na skládku Vysoká. Velká část materiálu zde ovšem zůstala. Jedná se o minimálně tři tisíce tun odpadu, který je plný asfaltových úlomků, ale i masivních asfaltových ker. Dle vyjádření žalovaného však byl veškerý odpad zlikvidován, což bylo doloženo soupisem odvezeného odpadu na skládku. Vyjádření úřadů však v žádném případě neodpovídá skutečnosti. Navezený odpad je velmi dobře viditelný, kmeny stromů jsou obsypány výkopkem, je vidět návoz (výškový rozdíl) oproti původnímu terénu. S pozemkem parc. č. Xa v k. ú. M. přitom nebylo vůbec v souvislosti s předmětnou stavbou počítáno, teprve dodatečně vydal žalovaný sdělení, kterým fakticky potvrdil využití pozemku jako mezideponie.
11. Za čtvrtý důvod žalobce označil „*nelegální stavbu propustku*“. Žalobce uvedl, že dle stavebního povolení a projektové dokumentace měly být provedeny podvrty stávajících propustků a kanalizace měla být v těchto místech provedena bezvýkopovou technologií. Následně však došlo k neplánované a úplné demolici propustků. Bez jakéhokoliv povolení a především bez jakékoliv projektové dokumentace byly zhotoveny zcela nové propustky. Propustky jsou umístěny v komunikaci, po které jezdí vozidla. Po podání podnětu na tuto nepovolenou stavbu věc započal řešit dopravní úřad. Do doby podání žaloby nebylo rozhodnuto o povolení stavby propustků, jejichž součástí je kanalizace. Přesto došlo ke zkolaudování celé kanalizace. Podle žalobce je zcela nesprávné a především nezákonné rozhodnutí, když dojde k udělení kolaudačního souhlasu na užívání kanalizace bez toho, aby bylo pravomocné kolaudační rozhodnutí o propustku. Žalobce tvrdil, že stavby propustků jsou vybudovány vadně, přičemž odkázal na znalecký posudek a posudek vypracovaný autorizovaným inženýrem [byť odkazované posudky žalobce v předmětné žalobě neupřesnil, tak mezi přílohami k žalobě byly založeny dva posudky týkající se propustků, a to znalecký posudek Ing. P. H. ze dne 7. 8. 2022 a Ing. P. T. ze dne 29. 7. 2022 – pozn. soudu]. Poté žalobce provedl výčet tvrzených vad propustků. K tomu připojil tvrzení, že stavba byla provedena takovým způsobem, že došlo k položení betonových prefabrikátů a následně teprve byly zjišťovány technické a statické vlastnosti těchto prefabrikátů. Zhotovitel nepožadoval žádnou dokumentaci ke statice, výztužím apod., při objednávce specifikoval pouze tvar prefabrikátů. Samotné stěny propustku byly pokládány do bláta, nedošlo k podbetonování stěn. Podle žalobce správní orgán opět ignoroval veškeré informace týkající se propustků, jeho hlavním cílem bylo pouze jít na ruku stavebníkovi a kolaudační souhlas vydat co nejdříve.
12. V rámci závěrečného shrnutí žalobce tvrdil, že správní úřad dělal vše pro to, aby obci pomohl včas dokončit dílo a ta nepřišla o dotace, ze kterých je stavba financována. Všechny zainteresované subjekty tak byly ve shodě ve svém počínání, tedy zakrýt všechny vady stavby a dílo co nejrychleji zkolaudovat. Nejedná se přitom o drobné vady, ale o zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zásadní vady. Pokud bude tento stav tolerován jako stav konečný, bude se jednat o „nebezpečný precedent“ pro ostatní stavebníky (stačí být zadobře s úřadem a je povoleno vše). Žalobce proto navrhl napadené kolaudační rozhodnutí zrušit a současně uložit žalovanému povinnost vůči žalobci k náhradě nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 19. 7. 2023 nejprve shrnul průběh kolaudačního řízení v předmětné věci. Poté se vyjádřil k obsahu žaloby.
14. Žalovaný uvedl, že se zabýval skutkovým stavem věci podle § 3 správního řádu. Na závěrečné kontrolní prohlídce provedené dne 7. 10. 2022 a na základě předložených kamerových zkoušek zjistil, že na některých stokách jsou nátoky balastních vod, a tudíž nejsou splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu a rozhodl usnesením o provedení kolaudačního řízení dle §122a stavebního zákona. Teprve po nápravě stavu (stavebníkem byly v jednotlivých částech kanalizace provedeny opravy), který byl řádně doložen kamerovými zkouškami a na základě závěrečné kontrolní prohlídky stavby ze dne 27. 2. 2023, bylo vydáno kolaudační rozhodnutí. V souladu s § 122a odst. 5 stavebního zákona odstranění drobných nedostatků stavby bylo městským úřadem ošetřeno stanovením podmínky č. 2. ve výroku II. kolaudačního rozhodnutí.
15. Dále se žalovaný vyjádřil k tvrzenému nezákonnému postupu nakládání s odpadem. Uvedl, že v rámci předmětné stavby došlo k likvidaci veškerého stavebního materiálu. Dle sdělení Ing. I. K. z Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí, byl odpad ze stavby kompletně odstraněn, což bylo doloženo soupisem odvezeného odpadu na skládku. Obcí Předslav byly doloženy správnímu orgánu vážní lístky odvážené přebytkové zeminy a dalších odpadů (např. asfaltové kry) dokládající předání veškerých odpadů oprávněné osobě.
16. K námitkám ohledně stavby propustků žalovaný uvedl, že stavba propustků byla sice vyvolána předmětnou stavbou kanalizace, ale není překážkou pro samotnou kolaudaci kanalizace, jelikož s vydaným stavebním povolením nijak nesouvisí. Pro legalizaci stavby propustků není třeba změna stavby kanalizace. Propustky jsou dle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 13/1997, o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, stavbou silniční a příslušným k jejich povolení je Městský úřad Klatovy, odbor dopravy, a podléhají samostatnému stavebnímu řízení. Požadavek žalovaného uplatněný v průběhu kolaudačního řízení na předložení dokumentace stavby propustků k dodatečnému povolení, společně se žádostí o dodatečné povolení stavby se všemi zákonnými náležitostmi a přílohami, byl nadbytečný, jelikož řízení o dodatečném povolení stavby propustků nijak nebrání kolaudaci stavby kanalizace. Proto stavba propustků již dále v kolaudačním řízení nebyla řešena a písemnosti zasílané Městským úřadem Klatovy, Odborem dopravy jsou ve spisu založeny pouze na vědomí.
17. Žalovaný rovněž uvedl, že podněty na ztrátu podzemní vody nebyly předmětem kolaudačního řízení.
18. Na závěr žalovaný konstatoval, že v provedeném kolaudačním řízení přezkoumal předloženou žádost o kolaudaci, projednal ji se stavebníkem a s dotčenými orgány a zjistil, že stavba je provedena v souladu s § 122 odst. 3 stavebního zákona a jejím užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. Při provádění stavby došlo ke změnám oproti projektové dokumentaci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ověřené ve stavebním řízení. Tyto změny jsou zaneseny v dokumentaci skutečného provedení, která byla předložena při kolaudačním řízení. Odstranění drobných nedostatků bylo zakotveno do podmínky pro povolení užívání stavby pod bodem č. 2 kolaudačního rozhodnutí. Žalovaný v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení užívání stavby a povolení zkušebního provozu ČOV. Z předložených dokladů a šetření na místě byly dány předpoklady pro řádné a nerušené užívání předmětné stavby k určenému účelu a provedení zkušebního provozu ČOV za současného zajištění zdraví a bezpečnosti osob. Podle názoru žalovaného je ze spisového materiálu zřejmé, že tento zjišťoval skutečný stav kanalizace a nepřistoupil k pouhému formálnímu udělení kolaudačního souhlasu.

IV.

Osoba zúčastněná na řízení

19. Žalobce žádnou osobu zúčastněnou na řízení neoznačil. Jako potenciální osobu zúčastněnou na řízení soud identifikoval obec Předslav, coby jediného účastníka kolaudačního řízení. K dotazu soudu obec Předslav písemným podáním ze dne 26. 6. 2023 oznámila svůj zájem účastnit se předmětného řízení jako osoba zúčastněná na řízení (obec Předslav proto bude soudem v tomto rozsudku též označována jako „OZNŘ“).
20. OZNŘ se ve věci samé písemně vyjádřila podáním ze dne 10. 6. 2024, když navrhla předmětnou žalobu zamítnout. OZNŘ vyjádřila předpoklad, že soud návrh na zahájení řízení „propustil do řízení“ ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59, dle kterého *odmítnutí návrhu proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, lze vyhradit pouze případům nedostatku procesní legitimace a jen zcela zjevným nedostatkům legitimace hmotné, zjistitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného*. OZNŘ poté poukázala na náleze Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 22/17, bod 84, podle kterého *přezkum správních rozhodnutí správním soudem [na základě žalob spolků] není vyloučen, přičemž procesní (žalobní) legitimace je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s. založena již na prostém tvrzení o zkrácení na svých právech správním rozhodnutím, přičemž podmínkou pro procesní legitimaci k podání žaloby podle § 65 odst. 1 s. ř. s. není účastenství ve správním řízení*.
21. OZNŘ namítala, že předmětná žaloba neobsahuje žádné tvrzení o zkrácení práv žalobce napadeným kolaudačním rozhodnutím. Přitom spolek dožadující se zrušení správního rozhodnutí by měl předně tvrdit, že byl správním rozhodnutím dotčen na svých subjektivních právech. Takové tvrzení by pak mělo přesně vymezit zásah, kterého se měl správní orgán dopustit. Nepostačuje, pokud by spolek tvrdil, že správní rozhodnutí či procedura vedoucí k jeho vydání byly nezákonné – bez toho, aby současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, bod 24). Tudíž podaná žaloba podle názoru OZNŘ procesní legitimaci nezakládá.
22. K věcné legitimaci OZNŘ uvedla, že věcné legitimační důvody se odvozují od místního vztahu k napadenému správnímu rozhodnutí, což předpokládá, že žalující spolek má dostatečně silný místní vztah k předmětu správního rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2014, č. j. 2 AOs 2/2013-69). Je nepochybné, že tak tomu bude, pokud jsou dotčena práva členů spolku (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2024, č. j. 9 As 279/2023-45, bod 22). OZNŘ má za to, že ani legitimace věcná není dána, neboť členové žalujícího spolku a ani jeho funkcionáři nemají s obcí Předslav nic společného. OZNŘ odkázala na zápis z členské schůze ze dne 24. 11. 2020 dostupný ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

sbírce listin, dle kterého má spolek pouze tři členy – J. B. st. z K., J. B. ml. ze S. (u N.) a V. M. z T. (u M.); předseda T. je z N..

23. Podle názoru OZNŘ není žaloba důvodná i po obsahové stránce. Návrh žalobce na zrušení kolaudačního rozhodnutí je z hlediska ochrany životního prostředí naprosto absurdní a jde proti zájmům veřejnosti, která kanalizaci již užívá. Budování kanalizací pro veřejnou potřebu má prioritu i ze strany Evropské unie, příkladmo lze uvést Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. 10. 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2016 č. j. 5 As 257/2015-32). Důvody podané žaloby uvedené v jejím čl. IV jsou vesměs spekulativní tvrzení, ať již jde o údajnou netěsnost kanalizace, ztrátu podzemní vody, nakládání s odpadem (na předmětné parcele byl odpad již před stavbou) či stavbu propustku. OZNŘ odkázala na sdělení krajského úřadu (ze dne 2. 5. 2023).

V.

Změna procesního stanoviska žalovaného

24. Dne 11. 3. 2024 soud obdržel podání žalovaného (prostřednictvím datové schránky) označené jako „vyjádření žalovaného – změna procesního stanoviska, žádost o nařízení jednání“ (dále též jen „*změna procesního stanoviska*“). Toto podání na soud působilo nestandardně a překvapivě, a to jak po obsahové, tak i formální stránce (v podrobnostech viz níže čl. VIII. tohoto rozsudku). Žalovaný v úvodu svého dodatečného podání uvedl, že obdržel nové podklady k proběhlému kolaudačnímu řízení [žalovaný blíže nespecifikoval, o jaké konkrétní nové podklady se jedná a kdy je měl obdržet – pozn. soudu] a že důkladně přezkoumal veškeré podklady a na základě nových zjištění změnil procesní stanovisko k žalobě a navíc podal i trestní oznámení, které Policie ČR Klatovy řeší pod č. j. KRPP-61726/TČ-2023-030481. Žalovaný po důkladném prostudování všech podkladů nabyl přesvědčení, že jím vydané kolaudační rozhodnutí je nezákonné a bylo vydáno v důsledku toho, že byl žalovaný správní orgán uveden v omyl, když mu byly doloženy nepravdivé dokumenty.
25. V části A) označené jako „*Nezákonné nakládání s odpadem v průběhu stavby i po jejím dokončení*“ žalovaný nejprve konstatoval nepravdivou evidenci vzniku odpadu z předmětné stavby. Daná evidence dle žalovaného nezachycuje skutečné množství odpadu a je zjevně dodatečně vytvořená pro potřeby kolaudačního řízení. Odpadu vzniklo významně více, a to minimálně o množství vzniklé v období leden až červen 2021. Avšak ani zbylá část evidence odpadů nezachycuje skutečný stav. Žalovaný v dané souvislosti odkázal mj. na stránky stavebního deníku publikované na internetových stránkách, na které žalobce umísťuje informace týkající se předmětné stavby kanalizace. Dále žalovaný konstatoval nepravdivé vyúčtování likvidace odpadu ze stavby na skládce ve Štěpánovicích, který ve skutečnosti skončil na nelegální skládce v Měcholupech v množství nejméně 972,05 tun. Žalovaný obsáhle argumentoval dodatkem č. 1 k dohodě o narovnání uzavřeným mezi obcí Předslav a zhotovitelem díla (IMOS Brno a.s.), jehož nedílnou součástí byly změnové listy. Ty žalovaný obsáhle popisoval, přičemž dovodil, že obec Předslav předložila úmyslně nepravdivou evidenci o odvozu a uložení odpadu v celkovém množství 972,05 tun na skládku vzdálenou přesně 12 km za celkovou částku 618.217,- Kč. Správní orgán v současné době na základě vlastních dodatečných zjištění nepochybuje o tom, že odpad v tomto množství vznikl, ovšem neskončil na skládce ve Štěpánovicích, ale dosud leží na nelegální (právně neexistující) skládce v Měcholupech u Předslavi. Žalovaný rovněž konstatoval další části odpadu, které měly skončit na nelegální skládce v Měcholupech v množství 1 607 tun

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

a 1 468,33 tun. Žalovaný opět odkazoval na internetové stránky provozované žalobcem a poté na dokumenty založené ve spise. Podle žalovaného existence odpadu pocházejícího ze stavby je zcela zřejmá z provedeného místního šetření na pozemku parc. č. Xa v k. ú. M. u P. [žalovaný místní šetření blíže nespecifikoval – pozn. soudu]. Žalovaný rovněž namítl, že nelegální skládka na uvedeném pozemku je v přímém rozporu s platným územním plánem, neboť předmětný pozemek se nachází v biokoridoru a tvoří jeho součást. Žalovaný v dané souvislosti doplnil, že zákonné odstranění odpadu a doložení této likvidace je jednou ze zákonných podmínek kolaudace. Jedná se o zcela standardní povinnost nejen ve stavebních řízeních vedených odborem životního prostředí. Způsob nakládání s odpadem je součástí již schvalované projektové dokumentace, respektive stavebního povolení. Pokud účastník nedoloží, jakým způsobem zlikvidoval odpad, stavba nemůže být bez doložení nakládání s odpady zkolaudována. Pokud by nakládání s odpadem nemělo být součástí kolaudačního řízení, bylo by zcela zbytečné, aby toto bylo obsaženo jak v projektové dokumentaci, tak vydávaných stavebních povoleních. Podstatné je, že obec jako stavebník nemohla nabýt práva z vydaného kolaudačního rozhodnutí v dobré víře, protože pokud úmyslně vyhotovovala a předkládala nepravdivé podklady, pak to samo o sobě pojmově dobrou víru vylučuje.

26. V části B) označené jako „*Nepovolená stavba propustků*“ žalovaný uvedl, že stavba propustků byla vyvolána stavbou kanalizace a kanalizace je technicky nedílnou součástí těchto propustků. Kolaudace kanalizace je tedy podmíněna rovněž kolaudací propustků, a až po nabytí kolaudačního rozhodnutí těchto propustků, měla být provedena kolaudace kanalizace. V rámci stavby kanalizace byly části propustků odstraněny. Následně byla vytvořena betonová deska, bez ní by bylo kanalizační potrubí uloženo v příliš nízké zámrazné hloubce. Z toho je zřejmé, že pokud by došlo k dodatečnému nepovolení propustků a k nařízení odstranění těchto propustků (o čemž je vedeno řízení), pak u kanalizace může dojít v zimních měsících právě z důvodu uložení v nízké hloubce k zamrznutí a vyloučení její funkce. Zatím nelze předjímat, že dojde k dodatečnému povolení propustků.
27. V části C) označené jako „*Chybějící doklady*“ žalovaný namítl, že ve správním spisu chybí stanovisko vlastníka distribuční soustavy elektrické energie a stanovisko elektronických komunikací. To podle žalovaného je nezbytné při kolaudaci doložit. I z tohoto důvodu nemělo být kolaudační rozhodnutí vydáno.
28. V části D) označené jako „*Vadný technologický postup*“ žalovaný konstatoval vadný zásyp, když v úseku šachty ŠB4 až ŠB1-6 byl použit k zásypu kanalizace zcela nevyhovující materiál. To celé podle žalovaného vyplývá ze stavebního deníku a z vážných lístků. Není doloženo ani hutnění tohoto úseku. Poté konstatoval, že dodatečnou detailní kontrolou fotodokumentace bylo zjištěno, že u některých kanalizačních šachet zjevně absentuje podkladní betonová vrstva a osazené šachty jsou usazeny přímo do výkopu, což je v rozporu se schválenou projektovou dokumentací dotčené stavby. Podle žalovaného došlo k pochybení v činnosti stavebního dozoru a správní orgán byl v tomto zásadním zjištění uveden v omyl. Žalovaný zjištěnou vadu považuje za zásadní, v případě zjištění před zahájením kolaudačního řízení bránící vydání kolaudačního rozhodnutí. Tím se podle nového názoru žalovaného vydání kolaudačního rozhodnutí stává nejen věcně nesprávným, ale i nezákonným.
29. V části označené jako „*Závěr*“ žalovaný vyjádřil názor, že bylo osvědčeno, že v průběhu kolaudace byly vyhotoveny a předloženy zjevně nepravdivé podklady, a proto kolaudace

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neproběhla zákonným způsobem. Případnému zrušení vydaného kolaudačního rozhodnutí nebrání ani poukaz na dobrou víru nabyvatele práv, protože tím je obec Předslav, která právě ony nepravdivé doklady vyhotovila a použila v úmyslu uvést správní orgán v omyl. Tento postup žalovaný označuje (stejně jako žalobce v žalobě) za „*nebezpečný precedent*“. Ze shora popsanych důvodů žalovaný sdělil, že souhlasí s podanou žalobou, tedy s důvody v ní uvedenými i se žalobním návrhem samotným. Vyhověním žalobě bude napraven současný nezákonný a neakceptovatelný právní stav. V případě zrušení kolaudačního rozhodnutí dojde v dalším řízení k důkladné kontrole všech listin, zevrubné kontrole všech zákonných náležitostí a dojde ke zhojení vzniklého závadného stavu.

VI.

Doplňující podání žalobce

30. Podáním ze dne 10. 6. 2024 žalobce reagoval na výzvu soudu k doložení tvrzení, že „*mnozí členové spolku mají své bydliště v obci Předslav*“. Žalobce uvedl, že spolek má větší množství členů, než je uvedeno v jím uváděném seznamu osob, a že má také celou řadu podporovatelů, bohužel mnozí se bojí reakcí starosty obce Předslav, který kohokoli, kdo se negativně vyjádří o stavbě kanalizace, veřejně dehonestuje. V případě členů spolku se jedná o běžné členy, kteří přišli o vodu, vadí jim okrádání obce a nejsou zvyklí na veřejnou dehonestaci. Vyjádřil připravenost při ústním jednání předložit seznam členů, když v daném podání soudu sdělil pouze údaje některých členů, kteří mají trvalý či faktický pobyt v obci, případně mají vztah k této obci např. místem výkonu svého zaměstnání.
31. Dne 12. 6. 2024 bylo soudu doručeno další podání žalobce, kde žalobce „*vysvětluje pravděpodobné pohnutky aktérů*“ kolaudace předmětné stavby kanalizace. Žalobce měl získat informace, že starosta obce Předslav a města Klatovy pojí blízký a přátelský vztah a že starosta obce Předslav požádal starostu Klatov o pomoc při kolaudaci, což mělo být realizováno prostřednictvím dohody o přidělení nájmu městského bytu úřednici vyřizující kolaudaci předmětné kanalizace, a to „*výměnou za svůj podpis pod nezákonným kolaudačním rozhodnutím*“. Podle tvrzení žalobce, přestože o byt žádalo 20 zájemců, byl nájem bytu přidělen zmíněné úřednici, na kterou nelze nahlížet jako na sociální případ, a to s ohledem na její příjmy a majetek jejího druha. Závěrem žalobce uvedl, že se nabízí podezření, že „*přidělení městského bytu mohla být forma úplatku za nezákonnou kolaudaci kanalizace v Předslavi*“.
32. Dne 13. 6. 2024 žalobce učinil další doplňující vyjádření. V úvodu svého doplňujícího vyjádření se žalobce zaměřil na svou aktivní věcnou legitimaci. Poukázal na to, že legitimaci spolků k podání žaloby ve věcech, které mohou mít dopad na životní prostředí, vyplývá z aktuální judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu a dále také čl. 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy, přičemž spolek může v řízení před soudem namítat porušení svých procesních i hmotných práv. Žalobce tvrdil, že se ochraně životního prostředí na Klatovsku dlouhodobě věnuje a od samotného počátku se snaží aktivně vystupovat i s ohledem výstavbu „*vodovodu*“ [zřejmě myšleno kanalizace – pozn. soudu], byť mu nebylo v kolaudačním řízení přiznáno postavení účastníka řízení, což ovšem nemá žádný dopad na jeho aktivní žalobní legitimaci. Žalobce dále uvedl, že napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do práva žalobce a v něm sdružených členů spolku na příznivé životní prostředí a do zájmů, k jejichž ochraně byl žalobce založen. Dle žalobce povolení užívání předmětné kanalizace může mít závažné dopady na životní prostředí v jejím okolí. Vydáním kolaudačního rozhodnutí, aniž by pro to byly splněny podmínky dle § 122a odst. 4 stavebního zákona, došlo k zásadnímu zásahu do práva žalobce na příznivé životní prostředí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

v lokalitě, jejíž ochraně se dlouhodobě věnuje.

33. Dále se v doplňujícím žalobce věnoval rozvedení žalobních bodů, které uplatnil již v žalobě. Poukázal přitom na § 122a odst. 4 stavebního zákona, dle kterého je podmínkou vydání kolaudačního rozhodnutí splnění podmínek dle § 122 odst. 3 stavebního zákona. Z nedodržení podmínek nejprve opakoval námitku netěsnosti kanalizace, když v zásadě zopakoval to, co již uvedl v žalobě. Dle žalobce, byť byly prováděny opravy závad a netěsností kanalizačního potrubí, tak nadále trvá stav, kdy není zajištěna nepropustnost a existuje řada dalších vad, pro které nebylo možné kolaudační rozhodnutí vydat. Vše měl žalobce doložit znaleckým posudkem zpracovaným Ing. H. a dále též argumentoval i zápisem geotechnické služby ze dne 22. 2. 2022 ve stavebním deníku. Žalobce namítal, že stavba nebyla provedena v souladu s projektovou dokumentací a nebyly dodrženy požadavky dle § 9 a 10 vyhlášky č. 268/2009 Sb. Dle žalobce není zajištěno, že užívání stavby nebude ohrožovat veřejné zdraví a životní prostředí, zejména ve formě kontaminace půdy a spodních vod. Tím vším bylo zasaženo do práva žalobce na příznivé životní prostředí. Další opakovanou námitkou byla ztráta podzemní vody, když při stavbě mělo být vybudováno několik ochranných hrázek, ovšem vybudována byla jen jedna, což vede k zásadním ztrátám podzemních vod. Žalobci se nepodařilo nalézt znalce k prokázání tvrzeného závadného stavu, proto navrhl, aby soud zadal znalecký posudek z oboru hydrogeologie, inženýrská geologie. I v tomto závadném stavu žalobce spatřuje nesplnění zákonných podmínek pro kolaudaci a zásadní zásah do zájmu na ochraně životního prostředí a tím i práv žalobce. Žalobce setrval i na třetí námitce, a to že došlo k nezákonnému postupu při nakládání s odpadem, když mělo dojít k vykácení části lesa na pozemku parc. č. Xa, k. ú. M. u P., určeného k plnění funkcí lesa, a jeho zavezení stavebním odpadem. Podle žalobce projektová dokumentace s žádnou mezideponií na pozemku parc. č. Xa nepočítala, přičemž sdělení žalovaného ze dne 25. 5. 2021, že tento nemá námitky na využití daného pozemku jako mezideponie, nepovažuje za právně relevantní. Podle žalobce nikdy nedošlo k odstranění odpadu ze stavby kanalizace uloženého na této protiprávní mezideponii a k jeho řádné likvidaci. Tím podle žalobce nebyly splněny podmínky pro vydání kolaudačního rozhodnutí. A konečně žalobce trval i na tom, že došlo k nelegální stavbě propustků, což podle jeho názoru mělo bránit kolaudaci předmětné kanalizace. Výstavbou vadných propustků byl vytvořen stav, se kterým projektová dokumentace nepočítala a který může vést k vážnému narušení funkčnosti kanalizace.

VII.

Průběh řízení a ústní jednání

34. Soud se v rámci zkoumání splnění podmínek řízení zabýval otázkou včasnosti předmětné žaloby, tedy zda žaloba byla podána v zákonné lhůtě dvou měsíců od oznámení doručení písemného vyhotovení napadeného kolaudačního rozhodnutí (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce nebyl účastníkem předmětného správního řízení, tudíž mu napadené kolaudační rozhodnutí nebylo doručováno. Žalobce v rámci příloh k žalobě soudu doložil, že jeho právní zástupce si vyžádal od žalovaného napadené kolaudační rozhodnutí a ten jeho žádosti vyhověl a požadované kolaudační rozhodnutí mu doručil prostřednictvím datové schránky zástupce žalobce dne 20. 4. 2023. Žalobce podal svou žalobu dne 19. 6. 2023, tudíž včas.
35. Soud se dále zabýval otázkou splnění podmínky vyčerpání řádných opravných prostředků, neboť obecně platí, že proti kolaudačnímu rozhodnutí lze podat odvolání. Jelikož ale žalobce nebyl účastníkem předmětného kolaudačního řízení, když jím ani podle relevantní právní úpravy být neměl (srov. § 122a odst. 1 stavebního zákona, *a contrario*), tak nebyl

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

oprávněně podat odvolání proti kolaudačnímu rozhodnutí. Z tohoto důvodu nelze v daném případě podmiňovat přípustnost žaloby podáním (nepřípustného) odvolání ve smyslu § 5 a § 68 písm. a) s. ř. s. Shodný právní názor (byť ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí stavebního úřadu vydaného ve společném územním a stavebním řízení vedeném podle § 94p stavebního zákona, kde se ale dle názoru soudu jedná, co do podstaty, o obdobnou situaci) vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 8. 2022, č. j. 1 As 115/2022 – 35 (srov. zejména body [14] až [16] odkazovaného rozsudku).

36. Pokud jde o aktivní procesní legitimaci žalobce, pak soud předně vyšel z tvrzení žalobce, že je spolkem se sídlem v Klatovech, přičemž v jeho stanovách se jako účel spolku uvádí *ochrana přírody a krajiny, podpora sportovní a kulturní činnosti a ochrana veřejných zájmů*, a dále že žalobce má silný vztah k území obce Předsлав, když mnozí jeho členové mají své bydliště v této obci (vzdálené přibližně 7 km od sídla žalobce), a rovněž že se žalobce od počátku budování předmětné stavby kanalizace této problematice intenzivně věnuje (žalobce odkázal na internetové stránky www.obecpredslav.cz, kde publikuje veškeré informace a získané dokumenty týkající se předmětné stavby kanalizace).
37. Žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je upravena v § 65 s. ř. s., když podle odst. 1 může žalobu proti správnímu rozhodnutí podat ten, *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti*; a podle odst. 2 i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Jelikož žalobce nebyl účastníkem předmětného kolaudačního řízení (což byla skutečnost nesporná), tak v nyní projednávané věci nelze uvažovat o žalobní legitimaci podle § 65 odst. 2 s. ř. s., neboť jednou z podmínek pro přiznání žalobní legitimace dle tohoto ustanovení je předchozí účastenství žalobce v řízení před správním orgánem. Soud v podrobnostech odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002 – 42, v němž byla provedena detailní analýza žalobních legitimací dle § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s., přičemž bylo konstatováno následující: „Rozdíl mezi žalobní legitimací podle obou analyzovaných odstavců spočívá tedy především v tom, že podle prvního odstavce může žalovat ten, jehož právní sféry se napadené rozhodnutí dotýká, zatímco podle odstavce druhého je oprávněn podat žalobu ten, kdo ve své právní sféře není rozhodnutím dotčen a kdo v tomto řízení uplatňoval určitý zákonem chráněný zájem (např. na ochraně přírody a krajiny)“. Soud proto posuzoval, zda žalobci svědčila žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s.
38. Podle konstantní judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu platí, že spolkům (zpravidla založeným za účelem ochrany přírody, krajiny a životního prostředí) v zásadě přísluší procesní aktivní legitimace k podání správní žaloby, pokud daný spolek plausibilně tvrdí, že napadeným rozhodnutím došlo ke zkrácení jeho práv, resp. práv jeho členů. Soud v dané souvislosti odkazuje na velmi podrobné a komplexní shrnutí konstantní judikatury k otázce aktivní procesní legitimace spolků, které provedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 5. 2023, č. j. 7 As 45/2023 – 28: „Z konstantní judikatury vyplývá, že aktivní procesní legitimaci je nutné rozlišovat od aktivní věcné legitimace, tj. od důvodnosti návrhu v tom směru, že do práv žalobce bylo skutečně zasaženo, která pak vede dál ke zkoumání otázky, zda se tak stalo zákonným způsobem. Procesně je k podání žaloby legitimován ten, kdo má způsobilost být účastníkem řízení a tvrdí, že došlo ke zkrácení jeho práv. Procesní legitimace se tedy zakládá tvrzením o tom, že došlo ke zkrácení práv žalobce; závěr o tom, zda skutečně byl

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

či nebyl zkrácen, učiní následně soud jako závěr o věcné legitimaci, jež je určující pro úspěšnost či neúspěšnost žaloby [...] Aktivní žalobní legitimaci však nelze vázat na účastenství v předcházejícím správním řízení, neboť žalobu mohou podat i osoby, které se předchozího správního řízení neúčastnily. [...] Např. v rozsudku ze dne 28. 2. 2020, č. j. 6 As 104/2019-70, Nejvyšší správní soud uvedl, že předpokladem naplnění aktivní procesní legimitace dle § 65 s. ř. s. je tvrzení žalobce, že „byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Postačuje, pokud je takové tvrzení v podaném návrhu obsaženo a lze ho označit za „plausibilní“, tj. není již na první pohled vyloučeno, že by k tvrzenému zásahu do práv mohlo dojít“ [...] Z uvedené judikatury současně vyplývá, že „v pochybnostech (tj. není-li na první pohled vyloučeno, že by k tvrzenému zásahu do práv mohlo dojít) je třeba uzavřít, že aktivní procesní legimitace žalobce je dána, a dát tak průchod účinnému uplatnění jeho základního práva na soudní ochranu“ [...] Tvrzení zkrácení práv přitom nemusí mít základ v dotčení pouze vlastnických nebo jiných věcných práv člena spolku, připouští se totiž i dotčení práva členů spolku na příznivé životní prostředí, jestliže tvrzený zásah má důsledky pro dosahování cílů, na něž se spolek zaměřuje [...] Z uvedeného vyplývá, že pokud je spolek založen za účelem ochrany přírody a krajiny, může se dovolávat obecně práva na příznivé životní prostředí tak, jak jej vymezuje čl. 35 Listiny základních práv a svobod, tedy nikoliv pouze dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny [...], ale rovněž i podle jiných právních předpisů provádějících citovaný článek. Spolky tak mohou hájit i jiné zájmy, pokud je jejich spojitost se zájmy ochrany přírody a krajiny zjevná nebo vyplývá z podkladů, které má správní orgán k dispozici, případně pokud ji spolek prokáže [...] Pod vlivem judikatury je tak na spolky nahlíženo jako na rovnocenné subjekty práva bránící společné zájmy občanů, kterým „nelze upírat právo na společnou účast při rozhodování o jejich životním prostředí jen proto, že založili právnickou osobu, na kterou delegovali svá práva přímé účasti na ochraně přírody a krajiny“ [...] Přestože se uvedený nálezn Ústavního soudu zabýval řízením o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, judikatura Nejvyššího správního soudu závěry v něm obsažené následně aplikovala i na posuzování aktivní legimitace ekologických spolků při podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. [...] Pro účely posouzení aktivní procesní legimitace je pak vedle tvrzeného zásahu do práv rozhodující místní vztah spolku k předmětu řízení. [...]“ (srov. body [13] až [16] citovaného rozsudku).

39. Vzhledem k tomu, že žalobce plausibilně tvrdil, že napadeným kolaudačním rozhodnutím došlo k zásahu do jeho práva na příznivé životní prostředí, přičemž z žalobních tvrzení rovněž vyplýval i jistý místní vztah spolku k obci Předslav (na jejímž území byla realizována předmětná stavba kanalizace), soud shledal u žalobce aktivní procesní legimitaci ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Soud měl tudíž v tomto ohledu předmětnou žalobu za přípustnou. Přitom je ale třeba zdůraznit, že soud tímto svým dílčím závěrem o žalobcově aktivní procesní legimitaci nijak nepředjímá výsledek následného posouzení otázky aktivní věcné legimitace žalobce, které soud provádí až v rámci následného posouzení důvodnosti (nikoli prvotního posouzení přípustnosti) žaloby. Judikatura Nejvyššího správního soudu je v tomto směru jednoznačná: „Otázku aktivní procesní legimitace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legimitace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá. Pravdivost tvrzení je však naopak zásadní pro posouzení důvodnosti návrhu – to se však již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování přípustnosti.“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017 – 264, bod [33],

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

resp. tam odkazované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, bod [42]).

40. Pasivní legitimace žalovaného byla dána v důsledku toho, že žalovaný byl správním orgánem, který vydal napadené kolaudační rozhodnutí. Soud pro úplnost uvádí, že žalobce v podané žalobě označil jako žalovaného pouze Krajský úřad Plzeňského kraje, když předmětná žaloba původně směřovala jak proti sdělení krajského úřadu (ze dne 2. 5. 2023 o nezahájení přezkumného řízení), tak i proti kolaudačnímu rozhodnutí, které ale vydal žalovaný (Městský úřad Klatovy) a které s (původně) napadeným sdělením krajského úřadu netvořilo jeden celek. Kolaudační rozhodnutí totiž ve vztahu ke sdělení krajského úřadu nebylo prvostupňovým rozhodnutím, proto soud řízení o žalobě proti sdělení krajského úřadu vyloučil k samostatnému projednání (jak již bylo uvedeno výše v čl. I. tohoto rozsudku). Obecně přitom platí, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je žalovaný určen přímo zákonem, i kdyby jej žalobce ve své žalobě označil nesprávně (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, č. 534/2005 Sb. NSS; usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. Nad 45/2014 – 47; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2020, č. j. 9 As 189/2020 – 35, bod [14]). Podle § 69 s. ř. s. *je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.* V nyní projednávané věci, kdy proti kolaudačnímu rozhodnutí nebylo podáno odvolání, byl správním orgánem ve smyslu § 69 s. ř. s. právě žalovaný Městský úřad Klatovy, tudíž soud s tímto správním orgánem jednal jako s žalovaným, přičemž účastníci řízení proti tomuto postupu soudu v průběhu soudního řízení nic nenamítali.
41. S ohledem na právě uvedené skutečnosti a dále na to, že předmětná žaloba obsahovala všechny požadované formální náležitosti, soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.
42. Vzhledem k tomu, že žalobce vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání, soud konal dne 18. 6. 2024 ústní jednání.
43. Žalobce při jednání setrval na argumentaci obsažené ve svých písemných podáních. V úvodním přednesu žalobce akcentoval, že v rámci předmětného kolaudačního řízení došlo k závažným pochybením, v důsledku čehož hrozí poškození životního prostředí a zdraví místních obyvatel. Argumentoval novým zjištěním České inspekce životního prostředí ohledně nakládání s odpadem v obci Předslav, k čemuž soudu předložil zprávu datovanou 29. 5. 2024. Dále tvrdil, že žalobce, coby spolek, působí dlouhodobě, když řešil i jiné případy než předmětnou kanalizaci v obci Předslav, ovšem v tomto svém tvrzení žalobce zůstal nekonkrétní. Za žalovaného se jednání účastnil pouze právní zástupce (žalovaný správní orgán se nechal krátce před soudním jednáním zastoupit advokátem), který sdělil, že byl svým klientem instruován tak, že má potvrdit, že žalovaný v průběhu soudního řízení změnil své procesní stanovisko a tedy že v plném rozsahu souhlasí s žalobcem namítanými vadami napadeného kolaudačního rozhodnutí. Ke změně procesního stanoviska mělo žalovaného vést předběžné vyjádření znalce, dále šetření České inspekce životního prostředí a poté jeho „vlastní šetření“. Rovněž žalovaný zůstal v těchto svých tvrzeních velmi vágní a zcela nekonkrétní. OZNŘ při jednání odkázala na své písemné vyjádření, ve kterém namítala nedostatek žalobní legitimace žalobce k podání žaloby směřující proti předmětnému kolaudačnímu rozhodnutí, a poté k tvrzenému nezákonnému nakládání se stavebním odpadem uvedla, že na žalobcem označovaném pozemku se již odpad nacházel

před zahájením předmětné stavby kanalizace.

44. Soud při ústním jednání věnoval velký prostor dokazování, neboť primárně bylo třeba vyřešit otázku, zda je žalobce, který nebyl účastníkem kolaudačního řízení, aktivně věcně legitimován k podání předmětné žaloby brojící proti napadenému kolaudačnímu rozhodnutí. Soud předesílá, že postupoval ve smyslu dle § 52 odst. 1 s. ř. s., dle kterého soud *může provést i jiné důkazy než důkazy navržené účastníky řízení*, popř. OZNŘ. Důvodem bylo zejména to, že se jednalo o otázku žalobní legitimace žalobce, přičemž soudu vznikly pochybnosti o věrohodnosti žalobcem obecně formulovaného tvrzení, že v jeho případě *se jedná o spolek, který se dlouhodobě zajímá o životní prostředí a jeho ochranu a že mnozí členové spolku mají své bydliště v obci Předslav* (žalobce totiž ke své činnosti až do okamžiku ústního jednání ani nic konkrétního netvrdil ani nic nedoložil, s výjimkou aktivit v rámci realizace předmětné stavby kanalizace, stejně jako soudu nedoložil seznam svých členů). Navíc soud přihlédl i k poněkud překvapivému a nestandardnímu postupu žalovaného v rámci předmětného soudního řízení, který nejprve ve vyjádření k žalobě trval na správnosti a zákonnosti svého postupu při vydání napadeného kolaudačního rozhodnutí (zákonnost postupu žalobce ostatně potvrdil i jemu nadřízený krajský úřad), ovšem o několik měsíců později zcela změnil své procesní stanovisko tak, že souhlasil se všemi žalobními námitkami směřujícími proti zákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí (k tomuto překvapivému postupu žalovaného se soud podrobněji vyjádří níže v tomto rozsudku). Jakkoli tedy soud respektuje dispoziční zásadu, stejně jako přezkumný charakter soudního řízení o správní žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s., nemohl se při posouzení aktivní věcné legitimace žalobce spokojit s důkazními návrhy účastníků stran, resp. OZNŘ.
45. Při jednání bylo nutné nejprve vymezit předmět dokazování, resp. vyjasnit některé důkazní návrhy účastníků řízení. Žalobce totiž ve svých podáních a rovněž (poněkud překvapivě) i žalovaný v rámci změny procesního stanoviska učinili velké množství důkazních návrhů, které v řadě případů nebyly soudu doloženy, přičemž ale byly označeny neurčitě, případně u nich nebylo zřejmé, k jakým tvrzením směřují. Účastníci řízení i OZNŘ navíc činili další důkazní návrhy i při soudním jednání. Soud při jednání přdestřel, které důkazy se chystá provést, a to včetně důkazů, které si soud opatřil z veřejných databází, resp. veřejně dostupných zdrojů, neboť se týkaly statusových otázek žalobce, které soud považoval za nutné objasnit v souvislosti s otázkou, kdo byl oprávněn jednat za žalobce, a rovněž s otázkou aktivní věcné legitimace žalobce. Ačkoli totiž žalobce již ve své žalobě tvrdil, že *„mnozí členové spolku mají své bydliště v obci Předslav“*, tak toto své tvrzení soudu před jednáním nedoložil, a to ani přes písemné upozornění soudu učiněné v rámci přípravy ústního jednání. Navíc k jednání se dostavil Ing. T. H., kterého právní zástupce žalobce v úvodu jednání označil za předsedu spolku (žalobce), ačkoli žalobce k žalobě dokládal tehdy aktuální výpis ze spolkového rejstříku, kde předsedou byl R. T., přičemž žalobce ani ve svých pozdějších podáních, které učinil krátce před jednáním (konkrétně dne 10. 6., 12. 6. a 13. 6. 2024), soudu změnu v osobě předsedy spolku nesdělil. Z úplného výpisu ze spolkového rejstříku, který si soud opatřil při jednání, soud zjistil, že až dne 14. 6. 2024 došlo ke změně v zápisu osoby předsedy spolku z původního R. T. na Ing. T. H., když ale ke dni vzniku funkce tohoto nového předsedy mělo dojít již dne 5. 3. 2024.
46. Soud k důkazu provedl následující důkazy: (i) napadené kolaudační rozhodnutí ze dne 6. 3. 2023; (ii) úplný výpis žalobce ze spolkového rejstříku ke dni 18. 6. 2024 (pořízený soudem ze spolkového rejstříku); (iii) notářský zápis sepsaný dne 14. 6. 2024 notářem Mgr. Ivem

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Siegelem, se sídlem ve Strakonících, kde předmětem bylo rozhodnutí členské schůze žalobce (předložený žalobcem při ústním jednání); (iv) zápis o zasedání členské schůze žalobce ze dne 24. 11. 2020 (pořízený soudem ze Sbírky listin); (v) zápis o zasedání členské schůze žalobce ze dne 27. 4. 2023 (předložený žalobcem při ústním jednání); (vi) zápis o zasedání členské schůze žalobce ze dne 5. 3. 2024 (pořízený soudem ze Sbírky listin); (vii) stanovy žalobce ze dne 9. 8. 2016 (pořízeny soudem ze Sbírky listin); (viii) stanovy žalobce (nedatované) založené do Sbírky listin dne 3. 12. 2020 (pořízeny soudem ze Sbírky listin); (ix) seznam členů žalobce s potvrzením o ověření správnosti (předložil žalobce při ústním jednání); (x) sdělení žalovaného ze dne 20. 4. 2023 ve věci zaslání napadeného kolaudačního rozhodnutí zástupci žalobce a potvrzení o doručení datové zprávy ze dne 20. 4. 2023 (doloženo žalobcem v rámci příloh k žalobě); (xi) výtisk internetové stránky o adrese sídla žalobce Klatovy, ul. 5. května 648 (pořízeno soudem z internetu); (xii) úplný výpis společnosti FISH s. r. o. z obchodního rejstříku (pořízený soudem z obchodního rejstříku); (xiii) představení koncernu BSG (pořízený soudem na internetové adrese www.bsgsro.cz); (xiv) úplný výpis společnosti BSG - HOLDING s. r. o. (pořízeno soudem z obchodního rejstříku); (xv) sdělení Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 2. 5. 2023 k podnětu k přezkumu předmětného kolaudačního rozhodnutí (součást příloh k žalobě i správního spisu); (xvi) seznam datových zpráv z datové schránky žalobce od 1. 9. 2016 do 13. 3. 2024 (předloženo žalobcem při ústním jednání).

47. Dokazování v tomto rozsahu, a to ve spojení se správním spisem, soud považoval za plně dostačující pro posouzení důvodnosti předmětné žaloby v rozhodných otázkách, jak bude soudem podrobněji uvedeno níže. Soud tudíž zamítl návrhy na provedení ostatních důkazů navrhovaných žalobcem, žalovaným i OZNŘ (jejichž výčet soud při jednání provedl a účastníci řízení, resp. OZNŘ potvrdili úplnost takového výčtu), a to s výjimkou těch důkazních návrhů, na kterých účastníci při jednání netrvali. Důvodem pro zamítnutí důkazních návrhů bylo to, že dané důkazní návrhy v části směřovaly ke skutečnostem, které s ohledem na níže uvedený právní názor soudu nebyly pro rozhodnutí věci relevantní, a ve zbývajících částech se jednalo o důkazy nezpůsobilé prokázat tvrzenou skutečnost, zejména pro jejich neurčitost, nebo šlo o důkazy nadbytečné, neboť směřovaly ke skutečnostem, které měl soud za prokázané jinak. Soud se k jednotlivým zamítnutým důkazním návrhům vyjádří v závěru tohoto svého rozsudku, a to v návaznosti na provedení posouzení důvodnosti žaloby, aby bylo patrné, které skutečnosti byly pro posouzení soudu relevantní a které nikoli.

VIII.

Posouzení věci soudem

48. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti, tj. vad ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s. a dále vad, které by bránily přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 – 84). Soud žádné takové vady neshledal.
49. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého

správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.

50. Nad rámec skutkového vymezení věci provedeného v úvodu tohoto rozsudku soud uvádí následující zjištění, která učinil ze správního spisu a ze kterých vyšel ve svém posouzení předmětné věci.
51. Dne 11. 8. 2022 podala obec Předslav (tj. OZNR) žádost o vydání kolaudačního souhlasu a rozhodnutí o zkušebním provozu ke stavbě, a to v rozsahu (i) *SO 01 – kanalizace – gravitační stoková síť* a (ii) *SO 02 ČOV – PS 01 Strojně technologická část na pozemku p. č. 263, 272/2 a 779/1 v k. ú. Předslav*.
52. Dne 7. 10. 2022 se uskutečnila kontrolní prohlídka předmětné stavby, o které byl sepsán protokol z téhož dne. Z protokolu předně vyplývá, že stavba byla povolena rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 11. 2017 (nabytí právní moci 30. 12. 2019), které bylo prodlouženo rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 1. 2020 (nabytí právní moci 6. 2. 2020), dále že stavba byla započata dne 11. 1. 2021 a byla provedena zhotovitelem IMOS Brno a. s. Žalovaný na základě této kontrolní prohlídky dospěl k závěru, že předmětná žádost o kolaudaci není úplná a nejsou splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, proto usnesením ze dne 10. 10. 2022 rozhodl o provedení kolaudačního řízení, přičemž dané řízení bylo přerušeno usnesením ze dne 19. 10. 2022 z důvodu vydání výzvy z téhož dne k odstranění nedostatků předmětné žádosti o kolaudaci.
53. Poté byla předmětná žádost o kolaudaci opakovaně doplněna, a to podáními ze dne 21. 10. 2022 (dokumentace skutečného provedení stavby), ze dne 16. 11. 2022 (monitorování kanalizace) a ze dne 24. 2. 2023 (kamerové zkoušky provedené dne 21. 2. 2023, zápis o odevzdání a převzetí dokončených staveb týkající se předmětné stavby kanalizace, seznam souřadnic kanalizační stoky, stanovisko zhotovitele ke znaleckému posudku a k možnosti třetích subjektů předkládat stanoviska a důkazy v kolaudačním řízení).
54. Součástí předloženého správního spisu je rovněž oznámení Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravní úřad (dále též je „*odpor dopravy MÚ Klatovy*“) ze dne 12. 1. 2023 o zahájení řízení o odstranění stavby tří propustků pod silnicí II/117 v obci Předslav. Usnesením téhož správního orgánu ze dne 13. 1. 2023 bylo uvedené řízení o odstranění stavby přerušeno z důvodu, že vlastník stavby požádal o dodatečné povolení stavby. Ve správním spisu je rovněž založeno rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 28. 4. 2023, kterým byla dodatečně povolena dokončená stavba uvedených tří propustků a současně i bylo povoleno jejich užívání. Součástí odůvodnění rozhodnutí je i vypořádání námitek uplatněných JUDr. Ing. Michalem Čapkem (v zastoupení pana S. F.) ze dne 14. 3. 2023, které mj. směřovaly proti způsobu provedení dané stavby (námitky pak byly doloženy mj. notářským zápisem ze dne 20. 7. 2022 sepsaným JUDr. I. Ch., odborným posudkem ze dne 29. 7. 2022 vypracovaným Ing. P. T. a znaleckým posudkem ze dne 7. 8. 2022 vypracovaným Ing. P. H.). Ze správního spisu rovněž vyplývá, že uvedené rozhodnutí o dodatečném povolení stavby propustků napadl pan S. F. (zastoupený JUDr. Čapkem) odvoláním.
55. Dne 27. 2. 2023 se konala závěrečná kontrolní prohlídka předmětné stavby kanalizace, o které byl pořízen protokol z téhož dne. Z protokolu vyplývá, že žalovaný dospěl k závěru, že předmětná žádost o kolaudaci byla doplněna všemi povinnými doklady. Žalovaný na kontrolní prohlídce konstatoval na základě skutečného stavu, že stavba je stavebně dokončena. Dotčené orgány souhlasily s vydáním kolaudačního rozhodnutí a povolením zkušebního provozu. Žalovaný konstatoval, že na základě výsledku závěrečné prohlídky

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

stavby bylo zjištěno, že jsou splněny podmínky pro řádné užívání stavby, a proto bude následně vydáno kolaudační rozhodnutí. Protokol obsahuje seznam dokladů doložených ke kontrolní prohlídce, dále soupis provedených změn oproti projektu a zjištěné závady a nedodělky.

56. Dne 6. 3. 2023 žalovaný vydal napadené kolaudační rozhodnutí, které již soud specifikoval v čl. I. tohoto rozsudku. V odůvodnění kolaudačního rozhodnutí byl nejprve zrekapitulován průběh kolaudačního řízení, jak se podává z obsahu správního spisu soudem shrnutého výše, a dále výčet předložených dokladů, stavební dokončení předmětné stavby, jakož i výčet drobných změn stavby oproti projektové dokumentaci. Dále je konstatováno, že stavební úpravy tří propustků jsou stavbami dopravními, které jsou řešeny samostatně speciálním stavebním úřadem – odborem dopravy, dále že od poslední kontrolní prohlídky ze dne 7. 10. 2022 byly provedeny sanace a opravy, které byly doloženy kamerovými zkouškami. Drobné nedostatky jsou řešeny zhotovitelem v rámci reklamace a budou doloženy žalovanému nejpozději s žádostí o kolaudační souhlas ke stavbě centrální ČOV. Následuje odůvodnění k povolení zkušebního provozu ČOV. Žalovaný odůvodnění kolaudačního rozhodnutí uzavřel tím, že z předložených dokladů a šetření na místě vyplývá, že jsou dány předpoklady pro řádné a nerušené užívání předmětné stavby.
57. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že dne 7. 3. 2023 podal JUDr. Ing. Michal Čapek u Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí (dále jen „*krajský úřad*“) *podnět k přezkoumání postupu Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí* (tj. žalovaného), ve věci kolaudace předmětné stavby kanalizace v obci Předslav. Jak vyplývá ze sdělení krajského úřadu (ze dne 2. 5. 2023), krajský úřad uvedený podnět posoudil jako podnět k provedení přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu a vyžádal si od žalovaného kompletní spis, který následně přezkoumal z hlediska, zda jsou dány důvody pro zahájení přezkumného řízení z moci úřední z důvodu nezákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí. V předmětném sdělení se uvádí, že podatel podnětu označil předmětnou stavbu kanalizace za nebezpečnou pro životní prostředí a pro zdraví lidí, což vedlo podatele k tomu, že do kolaudačního řízení podal mnoho svých podnětů, které krajskému úřadu předložil, přičemž jejich obsahem byly zejména námitky o (i) nekvalitním provedení a netěsnosti kanalizace, (ii) ztrátě spodní vody v obci Předslav v důsledku stavby kanalizace a (iii) nezákonném nakládání s odpadem (neodstranění nebezpečného odpadu). Krajský úřad konstatoval, že na základě spisového materiálu zjistil, že při provádění stavby došlo k drobným změnám, týkajícím se změn délky jednotlivých stok a použité technologie v místech křížení kanalizace s propustky. Oproti plánované bezvýkopové technologii byla kanalizace v těchto místech uložena otevřeným výkopem (v jednom případě naopak). Výše uvedená změna byla vyvolána skutečnými podmínkami terénu, kdy v závislosti na geologickém podloží nebylo možné uložení kanalizace navrhovaným protlakem. Zároveň byly provedeny opravy stávajících propustků spočívající v jejich obnově (tyto změny byly doloženy dokumentací skutečného provedení stavby). Krajský úřad je toho názoru, že výše uvedené změny nemají vliv na funkčnost povolené stavby a účastníci stavebního řízení nebyli jejich provedením nijak dotčeni na svých právech. Dále krajský soud zjistil, že nad rámec stavebního povolení došlo během provádění stavby k odstranění a obnově 3 propustků. Krajský úřad zastává názor, že nepovolená stavba propustků byla sice vyvolána stavbou kanalizace, ale není překážkou její kolaudace, jelikož s vydaným stavebním povolením nijak nesouvisí. Na základě výše uvedeného není pro legalizaci stavby propustků třeba změny stavby kanalizace. Podle názoru krajského úřadu žalovaný pochybil, když požadoval po stavebníkovi předložení dokumentace stavby propustků k dodatečnému

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

povolení, jelikož řízení o dodatečném povolení stavby propustků nijak nebrání kolaudaci stavby kanalizace (tento požadavek žalovaného ale neměl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí). Krajský úřad se vyjádřil i k námitkám podatele [které jsou prakticky shodné s těmi, které žalobce uplatňuje proti kolaudačnímu rozhodnutí v nyní projednaném soudním řízení – pozn. soudu]. K tvrzení o nekvalitním provedení stavby kanalizace krajský úřad uvedl, že na základě provedené závěrečné kontroly ze dne 7. 10. 2022 sice byly zjištěny na některých stokách nátoky balastních vod, a proto byly následně stavebníkem provedeny opravy (ty byly zdokumentovány předloženými kamerovými zkouškami), ovšem na závěrečné prohlídce ze dne 27. 2. 2023 již byly žalovaným zjištěny jen drobné nedostatky stavby, jejichž odstranění bylo ošetřeno stanovením podmínky č. 2 v napadeném kolaudačním rozhodnutí. Takovýto postup krajský úřad označil jako plně souladný s § 122a odst. 5 stavebního zákona. Krajský úřad doplnil, že z podkladů předložených stavebníkem nezjistil žádné skutečnosti, které by bránily vydání napadeného rozhodnutí, a dále že v řízení doložené podklady a výsledek kontrolní prohlídky ze dne 27. 2. 2023 umožnily vydání napadeného kolaudačního rozhodnutí. K námitce nezákonného nakládání s odpadem krajský úřad uvedl, že dle zjištění získaného ze spisového materiálu v uvedené věci a z úřední činnosti je mu známo, že proběhla likvidace veškerého stavebního materiálu ze stavby jak z obce Předslav, tak i z obce Měcholupy. Krajský úřad se ztotožnil s žalovaným, že předmětná stavba naplňuje § 122 odst. 3 stavebního zákona a její skutečné provedení nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí. K námitce upozorňující na ztrátu podzemní vody v obci Předslav v důsledku této stavby krajský úřad uvedl, že tato problematika není předmětem kolaudačního řízení. Dle zjištění krajského úřadu se žalovaný uvedeným podnětem v současné době zabývá. Krajský úřad po posouzení podnětu dospěl k závěru, že předmětné kolaudační řízení bylo vedeno v souladu se zákonem, a proto nebyly splněny podmínky pro zahájení přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu.

58. V návaznosti na právě provedenou rekapitulaci obsahu správního spisu, jakož i na výše provedené shrnutí procesních stanovisek účastníků řízení, resp. OZNŘ, soud konstatuje, že v projednávané věci bylo podstatou sporu právní posouzení zákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí týkajícího se předmětné stavby kanalizace v obci Předslav, a to na základě žaloby, kterou podal spolek, který nebyl účastníkem kolaudačního řízení.
59. Žalobce za důvody nezákonnosti kolaudačního rozhodnutí označil zásadní vady kanalizace a procesního postupu žalovaného, a to konkrétně (i) netěsnost kanalizace, (ii) ztrátu podzemní vody, (iii) nezákonný postup při nakládání s odpadem a (iv) nelegální stavbu tří propustků. Žalobce tedy vůči napadenému kolaudačnímu rozhodnutí uplatňoval (co do podstaty) stejné námitky, které již uplatnil žalobcův právní zástupce v podnětu k nařízení přezkumného řízení podaném u krajského úřadu dne 7. 3. 2023, resp. pokud jde o námitky týkající se propustků, tak ty stejný právní zástupce uplatnil i v řízení o dodatečném povolení dokončené stavby uvedených propustků vedeném odborem dopravy MÚ Klatovy.
60. Žalovaný ve svém původním vyjádření k žalobě, datovaném dne 19. 7. 2023 (označeném sp. zn. ZN/ŽP/1491/22), odmítl všechny čtyři žalobcem tvrzené důvody nezákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí. Uvedl, že zjišťoval skutečný stav kanalizace a nepřistoupil k pouhému formálnímu udělení kolaudačního souhlasu. K tvrzené netěsnosti kanalizace namítl, že tato byla zjištěna, proto byl stavebník vyzván k nápravě a teprve po nápravě stavu, který byl řádně doložen kamerovými zkouškami a na základě závěrečné

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

kontrolní prohlídky stavby ze dne 27. 2. 2023, bylo vydáno kolaudační rozhodnutí. K tvrzené ztrátě vody uvedl, že podněty na ztrátu podzemní vody nebyly předmětem kolaudačního řízení. K tvrzenému nezákonnému postupu nakládání s odpadem uvedl, že bylo doloženo, že odpad byl ze stavby kompletně odstraněn. K námitkám ohledně stavby propustků uvedl, že stavba propustků byla sice vyvolána předmětnou stavbou kanalizace, ale není překážkou pro samotnou kolaudaci kanalizace, když řízení o dodatečném povolení stavby propustků nijak nebránilo kolaudaci stavby kanalizace.

61. Následně však v soudním řízení došlo ke značně nestandardnímu postupu žalovaného, který vyjádřením ze dne 11. 3. 2024 (označeným novou sp. zn. ZN/ŽP/998/23), změnil své procesní stanovisko tak, že souhlasí s podanou žalobou i se všemi důvody v ní uvedenými. Podle žalovaného *vyhověním žalobě bude napraven současný nezákonný a neakceptovatelný právní stav*. Žalovaný tvrdil, že obdržel nové podklady, aniž by ovšem blíže specifikoval, z jakého zdroje a kdy dané podklady získal. Žalovaný přitom ale soudu nesdělil svůj záměr uspokojit navrhovatele ve smyslu § 62 s. ř. s., resp. neinformoval soud, že by inicioval provedení přezkumného řízení dle § 94 správního řádu, což by bylo standardním a očekávaným postupem u správního orgánu, který nabyl dojmu, že jím vydané rozhodnutí je nezákonné. Soud při ústním jednání učinil na žalovaného několik dotazů za účelem ověření věrohodnosti změny procesního stanoviska, neboť samotné podání vykazovalo jisté nesrovnalosti a zvláštnosti, a to jak po formální, tak i obsahové stránce.
62. Z formálního hlediska dané podání nebylo vyhotoveno na hlavičkovém papíře žalovaného (jak je to patrné ze zápatí dokumentu), přestože jak v případě původního vyjádření k žalobě, tak i napadeného kolaudačního rozhodnutí žalovaný svůj hlavičkový papír použil (a v obecné rovině lze říci, že používání hlavičkových papírů pro podání správních orgánů je obecným standardem). Dále pak byl viditelně použit jiný font písma, než žalovaný předtím použil ve vyjádření k žalobě či v napadeném kolaudačním rozhodnutí, když naopak nyní použitý font písma byl stejný, jaký byl použit žalobcem v žalobě, resp. v dalších podáních žalobce učiněných v dané věci vůči soudu. Rovněž rubrika změny procesního stanoviska byla vizuálně téměř stejná jako žaloba (resp. další podání žalobce), zejména pokud jde o grafické provedení označení žalobce (včetně šedého podbarvení označení žalobce, které je patrnější na elektronické verzi daných podání doručených soudu do datové schránky než na tištěné verzi založené v soudním spisu). Změna procesního stanoviska také nese jinou sp. zn. (ZN/ŽP/998/23) než mělo původní vyjádření k žalobě i kolaudační rozhodnutí (ZN/ŽP/1491/22) a je zde uvedena jiná vyřizující osoba. Z hlediska obvyklé praxe správních orgánů pak bylo nestandardním i to, že autor tohoto podání navrhoval důkazy, které ale soudu nedoložil a namísto toho odkazoval na internetové stránky zřízené a provozované žalobcem (www.obecpredslav.cz). Na právě uvedené zvláštnosti soud upozornil žalovaného při ústním jednání, ale jeho právní zástupce (úřední osoba pověřená k jednání za žalovaného se k jednání nedostavila) nedokázal související dotazy soudu hodnověrně zodpovědět. Zástupce žalovaného za autora dokumentu označil tam podepsaného Ing. I. P., nového vedoucí odboru životního prostředí u žalovaného. K soudem předestřeným nestandardnostem formální úpravy předmětného podání zástupce žalovaného vyjádřil domněnku, že to bude zřejmě tím, že Ing. P. je nový ve státní správě, když přišel z obchodní sféry, a nemá tedy v tomto ohledu zkušenosti. K dotazu soudu, zda bylo předmětné podání někým odsouhlaseno, zástupce žalovaný uvedl, že ano, a to na úrovni místostarosty Ing. Ch.. K přímému dotazu soudu na zástupce žalobce (tedy protistrany), zda se on sám či někdo z jeho advokátní kanceláře podílel na přípravě změny procesního stanoviska žalovaného (neboť podobnosti jak po formální, tak i obsahové

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

stránce byly značné a soudu nebyly žalovaným uspokojivě vysvětleny), zástupce žalobce uvedl, že nikoli.

63. Soud se v rámci ústního jednání rovněž dotazoval zástupce žalovaného na upřesnění „nových podkladů“, na základě kterých žalovaný tak zásadním způsobem změnil své procesní stanovisko. Zástupce žalovaného nejprve uvedl, že podklady byly průběžně doplňovány od žalobce a „jiných subjektů“. K dotazu soudu na upřesnění „jiných subjektů“ zástupce žalovaného nejprve nedokázal nikoho konkrétního označit, poté uvedl, že šlo o podklady od České inspekce životního prostředí a vyjádření znalce Ing. B. (resp. za jeho účasti konaného místního šetření, ke kterému mělo dojít na přelomu dubna a května 2024). V této souvislosti pak zástupce žalovaného předložil vyjádření uvedeného znalce a poté zástupce žalobce předložil zprávu z letecké práce vydanou Českou inspekcí životního prostředí. Po upozornění od soudu, že tyto podklady jsou datovány v květnu a červnu 2024, zatímco změnu procesního stanoviska žalovaný učinil již 11. 3. 2024, zástupce žalovaného upravil své vyjádření tak, že se jednalo o nová zjištění samotného žalovaného, která tento učinil v souvislosti s podnětem žalobce na nařízení přezkumného řízení a dále v souvislosti s šetřením orgánů policie. Bližší specifikace „nových podkladů“, resp. „jiných subjektů“, od kterých měl žalovaný nové podklady získat, se soud od zástupce žalovaného nedočkal. Zástupce žalovaného rovněž zmínil, že vlastní šetření žalovaného jej vedlo k vydání souhlasného stanoviska k podnětu žalobce na přezkum zákonnosti kolaudačního rozhodnutí, což ovšem soud hodnotí jako nevěrohodné tvrzení, neboť předně žádné takové souhlasné stanovisko žalovaný soudu nedoložil a ani není součástí žalovaným předloženého správního spisu, dále pak je dán i časový rozpor v daném tvrzení zástupce žalovaného. Právní zástupce žalobce totiž podal podnět k přezkumu již 7. 3. 2023 (tj. bezprostředně po vydání napadeného kolaudačního rozhodnutí), přičemž krajský úřad věc prověřoval bezodkladně (poté, co si ještě v březnu 2023 vyžádal od žalovaného správní spis) a ohledně podnětu vydal výše zmíněné sdělení již dne 2. 5. 2023. Až několik měsíců poté žalovaný činil své původní vyjádření k žalobě (konkrétně dne 19. 7. 2023), ve kterém stále ještě odmítal důvodnost žalobních námitek a trval na tom, že napadené kolaudační rozhodnutí je zákonné. Až poté mělo podle zástupce žalovaného dojít ke změně personálního obsazení u žalovaného. A ke změně procesního stanoviska pak došlo až po uplynutí dalších několika měsíců (když změna procesního stanoviska je datována 11. 3. 2024). Zástupce žalovaného navíc soudu věrohodně nevyjasnil, kde jsou žalovaným uváděná „nová zjištění“ zdokumentována, když součástí správního spisu předloženého soudu nejsou, přičemž žalovaný k danému podání obsahujícímu změnu procesního stanoviska žádné dokumenty či doplnění správního spisu nepřiložil, ba dokonce ani ve svém podání konkrétně neoznačil případný „doplňkový“ správní spis, který by v dané souvislosti vedl. Zástupce žalovaného rovněž nedokázal uspokojivě vysvětlit změnu sp. zn. na uvedeném podání, resp. jaké řízení by mělo být pod sp. zn. uvedenou na změně procesního stanoviska vedeno, když pouze zmínil, že u žalovaného došlo k personálním změnám. K dotazu soudu, proč žalovaný na základě „nových podkladů“ nepostupoval podle § 94 správního řádu a sám neinicioval přezkumné řízení (nabyli-li na základě „nových podkladů“ přesvědčení o nezákonnosti svého rozhodnutí), zástupce žalovaného důvod nevěděl, když on sám osobně se pouze domníval, že žalovaný asi spoléhal na soud, kde bylo možné dosáhnout stejného efektu.
64. Změna procesního stanoviska navíc i po obsahové stránce vyvolala u soudu značné pochybnosti. Tak například, soudu není zřejmé, jak „nové podklady“, resp. žalovaným učiněná „nová zjištění“ (které ale žalovaný nedokázal blíže specifikovat) mohly vést žalovaného ke změně názoru u námitky týkající se propustků. Jak krajský úřad (tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalovanému nadřízený správní orgán) ve sdělení ze dne 2. 5. 2023, tak i žalovaný v původním vyjádření k žalobě, jednoznačně uvedli, že nepovolená stavba propustků byla sice vyvolána stavbou kanalizace, ale není překážkou její kolaudace, jelikož ta s otázkou vydání stavebního povolení na propustky nijak nesouvisí, když dodatečné povolení těchto dopravních staveb bylo řešeno v samostatném řízení vedeném odborem dopravy MÚ Klatovy. Přesto žalovaný ve změně procesního stanoviska jako jeden z důvodů nezákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí označil, v plné shodě s žalobcem, „nepovolenou stavbu propustků“. Soud dále poukazuje na to, že žalovaný ve změně procesního stanoviska (ze dne 11. 3. 2024) uvedl, že „zatím nelze předjímat, že dojde k dodatečnému povolení propustků“, přestože ve správním spisu bylo založeno rozhodnutí odboru dopravy MÚ Klatovy již ze dne 28. 4. 2023 o dodatečném povolení dokončené stavby předmětných tří propustků. Přestože proti danému rozhodnutí bylo podáno odvolání (a ze správního spisu již není patrný výsledek odvolacího řízení), tak by soud očekával, že žalovaný minimálně uvedenou skutečnost zmíní s doplněním aktuálního stavu daného řízení, když lze předpokládat, že odvolací řízení po více jak jednom roce od podání odvolání již skončilo. Ovšem žalovaný tuto skutečnost ve své změně procesního stanoviska zcela pominul, přestože se jedná o správní řízení vedené u žalovaného Městského úřadu Klatovy, pouze u jiného odboru.

65. Pochybnosti soudu pak vyvolává i další žalovaným dodatečně uváděný důvod nezákonnosti jím vydaného kolaudačního rozhodnutí (který jde dokonce nad rámec žalobních námitek), a to námitka označená jako „chybějící doklady“. Podle žalovaného v jím vedeném správním spise prý chybí stanovisko vlastníka distribuční soustavy, a proto podle nového názoru žalovaného nemělo být kolaudační rozhodnutí vydáno (viz str. 7 změny procesního stanoviska). Žalovaný soudu nesdělil, jaká nová zjištění učiněná po vydání napadeného kolaudačního rozhodnutí vyvolala dodatečný požadavek na předložení dalších stanovisek nezbytných pro kolaudaci předmětné stavby kanalizace, která žalovaný v průběhu kolaudačního řízení nevyžadoval. Na tomto místě je třeba upozornit, že žalovaný je správním orgánem, tudíž veřejným úřadem a institucí, který nezosobňuje daný konkrétní úředník, jenž by mohl jednat svévolně bez ohledu na dosavadní postup daného úřadu, byť by byl na daném úřadu novým a neměl by mít zkušenosti s působením ve státní správě (jak to uvedl zástupce žalovaného o osobě Ing. P.).
66. S ohledem na výše uvedené soud posoudil změnu procesního stanoviska žalovaného jako nevěrohodnou, tudíž odmítl přistoupit k posouzení dané věci způsobem, který si zjevně představovali žalobce a žalovaný, tedy že by rozhodl ve shodě s tím, jak žalobce a nově i žalovaný (resp. jeho nový vedoucí odboru) souhlasně vyjádřili názor na nezákonnost napadeného kolaudačního rozhodnutí (a to v rozporu s předchozím názorem samotného žalovaného, jakož i krajského úřadu, coby nadřízeného orgánu žalovaného). Navíc soud musel mít na paměti i to, že v předmětném řízení vystupovala jako OZNŘ obec Předslav, která byla (na rozdíl od žalobce) účastníkem kolaudačního řízení a které se přezkum zákonnosti kolaudačního rozhodnutí zásadním způsobem dotýká, coby stavebníka, resp. investora předmětné stavby kanalizace. Nelze pominout ani to, že OZNŘ je samosprávným celkem jednajícím v zájmu obyvatel obce Předslav, pro které především má předmětná stavba kanalizace sloužit. OZNŘ přitom důvodnost žaloby od počátku řízení odmítala, resp. namítala, že žalobce není v předmětném soudním řízení aktivně věcně legitimován a že tvrzené důvody nezákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí jsou pouhými spekulacemi žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

67. Soud k uvedenému doplňuje, že předmětem řízení bylo posouzení zákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí, tudíž šlo o právní posouzení, které přísluší soudu, přičemž účastníci řízení takové posouzení nemohou učinit nesporem skutečností, ze které by soud ve svém posouzení následně vycházel.
68. K samotnému posouzení předmětné věci je třeba nejprve předeslat, že kolaudační řízení bylo v rozhodné době upraveno v § 122a stavebního zákona. Podle odst. 1 *účastníkem řízení je a) stavebník, b) vlastník stavby, není-li stavebníkem. Podle odst. 4 jsou-li splněny podmínky podle § 122 odst. 3, stavební úřad vydá kolaudační rozhodnutí; kolaudačním rozhodnutím povoluje užívání stavby k určenému účelu, a je-li to zapotřebí, stanoví se podmínky pro užívání stavby.*
69. Podmínky dle § 122 odst. 3 stavebního zákona byly vymezeny následovně: *Je-li žádost o kolaudační souhlas úplná a dokončená stavba, popřípadě část stavby schopná samostatného užívání, je v souladu s povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí, stavební úřad vydá do 15 dnů ode dne provedení závěrečné kontrolní prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby.*
70. Při posouzení otázky žalobcovy aktivní věcné legitimace soud nejprve přistoupil k posouzení, zda napadeným kolaudačním rozhodnutím byla v patřičné intenzitě dotčena žalobcova právní sféra, neboť pouze tehdy by mohl být žalobce aktivně věcně legitimován k podání předmětné žaloby směřující proti kolaudačnímu rozhodnutí vydanému ve správním řízení, ve kterém oprávněně nebyl účastníkem. Přitom platí, že soud může přistoupit k posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí na základě žalobních námitek pouze tehdy, pokud žalobce prokáže, že mu svědčí žalobní legitimace, tj. že napadeným kolaudačním rozhodnutím byla skutečně dotčena jeho právní sféra.
71. V posuzovaném případě je zjevné, že žalobce nebyl a podle § 122a odst. 1 stavebního zákona ani být neměl účastníkem kolaudačního řízení. Je tomu tak proto, že: „Okruh účastníků kolaudačního řízení zákon stanoví jednoznačně, bez možnosti stavebního úřadu jej rozšiřovat. Účastníkem kolaudačního řízení tak nikdy nebude osoba jinak splňující obecné podmínky definice účastníka podle správního řádu. Smyslem této úpravy účastenství v kolaudačním řízení je [...] na jedné straně chránit práva osob, jichž se kolaudační rozhodnutí může dotknout, na druhé straně chránit práva a zájmy stavebníka a dalších účastníků kolaudačního řízení, a to v tom smyslu, že by připuštění dalších osob mohlo řízení komplikovat, případně nedůvodně prodlužovat novým otevíráním otázek již vyřešených v řízení stavebním (či územním). Kolaudační rozhodnutí či kolaudační souhlas se vydává v době, kdy posuzovaná stavba nejenže byla povolena a námitky proti jejímu povolení byly vypořádány, ale již existuje a je připravena plnit svůj účel. Smyslem kolaudace je posoudit, zda stavba byla provedena ve shodě s tím, jak byla povolena, a zda je způsobilá řádně plnit svůj účel. Stavební úřad tak kolaudací završuje proces kontroly toho, zda byly dodrženy podmínky stanovené v řízení územním a stavebním, tedy v řízeních předcházejících zahájení stavby, v nichž se rozhodovalo o tom, jak bude daná stavba provedena (včetně budoucího užívání). Právě v těchto řízeních mohou uplatňovat námitky proti dané stavbě osoby, jejichž vlastnická či jiná věcná práva mohou být stavbou přímo dotčena. Právomocným ukončením řízení územního a stavebního byla procesní práva těchto osob vyčerpána, neboť rozhodnutí, jímž se potvrzuje dodržení předem stanovených podmínek, na ně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

již dopad mít nemůže.“ (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2022, č. j. 51 A 97/2020 – 111, body 34 a 35, resp. v citovaném rozsudku odkazovaná judikatura Nejvyššího správního soudu, ze které Krajský soud v Praze vyšel).

72. V aktuální judikatuře správních soudů pak panuje shoda na tom, že *pouze za určitých výjimečných okolností daného případu lze dovodit aktivní žalobní legitimaci někoho, s kým zvláštní právní předpis nepočítá jako s účastníkem správního řízení*, jako tomu je i v případě kolaudačního řízení a osob odlišných od těch uvedených v § 122a odst. 1 stavebního zákona (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2022, č. j. 10 As 88/2021 – 60, bod [9], resp. tam odkazovaný rozsudek téhož soudu ze dne 18. 4. 2014, č. j. 4 As 157/2013 – 33). Platí tedy, že *aktivní věcná legitimace neúčastníků kolaudačního řízení obecně dána nebude*, ovšem *za určitých specifických a intenzivních okolností (řádne tvrzených v žalobě) bude možné dospět k závěru o existenci věcné legitimace, tedy o dotčení právní sféry neúčastníka kolaudačního řízení kolaudačním rozhodnutím* (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2020, č. j. 43 A 113/2018 – 196, bod 39, resp. v daném rozsudku odkazovaná judikatura).
73. Soud při posouzení otázky možného dotčení právní sféry žalobce napadeným kolaudačním rozhodnutím vyšel z tvrzení žalobce. Platí přitom, že žalobce je povinen nejen tvrdit, ale i prokázat svá tvrzení o negativním dotčení ve své právní sféře v důsledku napadeného kolaudačního rozhodnutí. Není úkolem soudu za žalobce domýšlet, jakým způsobem mohlo napadeným kolaudačním rozhodnutím dojít k dotčení jeho právní sféry, a vyhledávat důkazy k prokázání takového možného dotčení.
74. Žalobce se v soudním řízení prezentoval jako spolek, který *se dlouhodobě věnuje ochraně životního prostředí na Klatovsku*, přičemž se dovolával judikatury přiznávající žalobní legitimaci ekologickým spolkům v řízeních, které mohou mít dopad na životní prostředí. Ovšem blíže již žalobce tento svůj „dlouhodobý zájem“ o ochranu životního prostředí ve svých písemných podáních nespecifikoval, s výjimkou tvrzení o jeho aktivní činnosti ve správních řízeních týkajících se předmětné stavby kanalizace v obci Předslav. Přestože soud i při ústním jednání poskytl žalobci prostor tvrdit a prokázat konkrétní činnosti, které by žalobce vykonal směrem k ochraně životního prostředí, žalobce svá obecná tvrzení v dostatečné míře neupřesnil.
75. Z provedeného dokazování sice vyplynulo, že žalobce má uvedeno ve stanovách, že účelem spolku je mj. „ochrana přírody a krajiny“, ovšem žádná konkrétní činnost, kterou by žalobce skutečně soustavněji vyvíjel směrem k ochraně přírody a krajiny, resp. životního prostředí, nebyla žalobcem nejen prokázána, ale k dotazům soudu ji žalobce ani nedokázal při soudním jednání přesvědčivě tvrdit.
76. V zásadě lze říci, že žalobce tvrdil a prokázal pouze svůj zájem o předmětnou stavbu kanalizace v obci Předslav, když v dané souvislosti dle svých slov vynaložil náklady „v řádu statisíců korun“ (je otázkou, jak byly takovéto nemalé náklady financovány, když členská základna žalobce není velká a např. pro rok 2023 byl stanoven členský příspěvek na 0 Kč). Z hlediska ohrožení životního prostředí v obci Předslav žalobce pouze v obecné rovině namítal: (i) hrozbu kontaminace podzemních vod netěsnou kanalizací (ovšem tvrzení a důkazní návrhy směřovaly k době realizace stavby, když ze správního spisu vyplynulo, že v návaznosti na zjištění vad kanalizace při kontrolní prohlídce konané dne 7. 10. 2022 byly provedeny opravy, které byly zdokumentovány a prověřeny v rámci závěrečné prohlídky konané dne 27. 2. 2023), dále (ii) ztrátu vody v blíže nespecifikovaných vodních zdrojích (s

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

výjimkou fotografií jedné obecní studánky v obci Předslav žalobce jiné vodní zdroje nespecifikoval, resp. jejich existenci a stav před a po realizaci předmětné stavby nedoložil), a poté (iii) nezákonnost při nakládání se stavebním odpadem v podobě tvrzeného uložení výkopového materiálu na mezideponii na pozemku p. č. Xa v k. ú. M. (čtvrtou námitkou bylo tvrzené nelegální provedení 3 propustků pod silnicí, což podle názoru soudu s ochranou životního prostředí nemá žádné dočinění).

77. Pokud jde o tvrzení o nezákonném nakládání s odpadem, pak v obecné rovině lze souhlasit s tím, že zájem o řádné nakládání s odpadem má souvislost s ochranou životního prostředí. Ovšem v daném případě se zájem žalobce upínal pouze nakládání se stavebním odpadem (navíc pouze na materiál z výkopových prací), což ovšem v očích soudu neprokazuje, že hlavním motivem a posláním žalobce skutečně byla ochrana přírody a krajiny (jak je uvedeno ve stanovách žalobce), resp. životního prostředí na Klatovsku (jak tvrdil žalobce). Žalobce soudu nijak neobjasnil, proč je ve své činnosti tak úzce specializován pouze na tento typ odpadu, který podle názoru soudu nepatří mezi ty nejnebezpečnější či nejpálčivější z hlediska aktuálních problémů v oblasti ochrany životního prostředí, jako jsou např. úniky škodlivých látek do přírody, plastový odpad, černé skládky komunálního odpadu apod. Za zájmem žalobce o stavební odpad totiž stejně tak mohou být např. ekonomické zájmy některých jeho členů, zejména jeho zakladatele či stávajícího předsedy spolku, coby osob řídících stavební koncern BSG sídlící a mající výrobní haly v obci Předslav (jak bude podrobněji vysvětleno níže). Obdobné platí i o zájmu žalobce na řádném provedení kanalizace, když vyšlo najevo, že tento zájem se netýká pouze obce Předslav, ale též jiných obcí, v nichž kanalizaci zhotovuje společnost IMOS Brno, tudíž k ekonomickým důvodům mohou přistupovat i jiné důvody, např. konkurenční boj v oboru stavebnictví (v podrobnostech opět viz níže).
78. Soud tyto své teoretické (do jisté míry i spekulativní) úvahy činí z toho důvodu, aby ozřejmil, proč se v posuzovaném případě nespokojil pouze s konstatováním žalobce, že tento je spolkem na ochranu přírody a krajiny, jak se to uvádí ve stanovách žalobce, resp. jak je uvedeno ve spolkovém rejstříku. Soud při ústním jednání poskytl žalobci prostor, aby vyjasnil a doložil, jaké konkrétní aktivity na ochranu přírody a životního prostředí vykonal v posledních letech, a to s výjimkou aktivit týkajících se předmětné stavby kanalizace v obci Předslav. Byť byl při jednání přítomen nejen právní zástupce žalobce (zastupující žalobce dlouhodobě), ale i předseda spolku (který o sobě prohlásil, že je členem spolku od roku 2022), tak žádnou konkrétní činnost týkající se ochrany životního prostředí ani jeden z nich neuvedl, natož aby ji žalobce doložil. Právní zástupce žalobce pouze sdělil, že je mu známo, že žalobce činí dotazy týkající se realizace jiných staveb prováděných společností IMOS Brno, tedy stejným zhotovitelem, jako v případě předmětné stavby kanalizace v obci Předslav, když předseda žalobce pouze doplnil, že jde o projekt kanalizace v obci Pocinovice na Domažlicku. Na tento dotaz soudu směřující na zástupce žalobce spontánně reagoval i zástupce žalovaného, který uvedl, že žalovanému je z úřední činnosti známa „*aktivní existence žalobce v okolí Klatov*“. K následnému dotazu soudu, aby zástupce žalovaného soudu upřesnil, o jakou konkrétní činnost žalobce by se mělo jednat, zástupce žalovaného uvedl, že kdekoli se realizuje významnější stavební projekt, tak daný spolek kontaktuje stavebníky a zjišťuje, jak nakládají s výkopovým materiálem. Jinou činnost ani zástupce žalovaného nebyl schopen uvést, byť sám spontánně potvrzoval „*aktivní existenci žalobce*“.
79. Žalobce v průběhu soudního jednání navrhl, jako důkaz vyvíjené činnosti žalobce, pouze seznam datových zpráv odeslaných z datové schránky žalobce od 1. 9. 2016 do 13. 3. 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

(dle předložených výpisů byla osobou přihlášenou do datové schránky žalobce paní J. B.). Z tohoto soupisu datových zpráv ovšem bez dalšího nevyplývá, že by žalobce dané aktivity vyvíjel za účelem ochrany životního prostředí (žádosti o informace, které převažují, nebo podněty finančnímu úřadu ke kontrole, podání činěná vůči orgánům činným v trestním řízení či ÚOHS, příp. jiným správním orgánům, totiž mohou být motivovány i jinými zájmy než zájmem na ochranu životního prostředí). Žalobce přitom k jednotlivým datovým zprávám, jejichž seznam předložil, nic konkrétního netvrdil.

80. Žalobce se ve svém doplňujícím vyjádření ze dne 13. 6. 2024 dovolával judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu dovozující žalobní legitimaci ekologických spolků podle § 65 odst. 1 s. ř. s., a to s odkazem na Aarhuskou úmluvu. V návaznosti na provedené dokazování soud dospěl k závěru, že v daném případě odkazovaná judikatura nesvědčí žalobcově žalobní legitimaci, ba spíše naopak. V tomto ohledu soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015 – 295, v němž Nejvyšší správní soud považoval za nezbytné posoudit: „[...] *zda, ve smyslu čl. 2 odst. 5 a čl. 9 odst. 2 písm. a) Aarhuské úmluvy, má stěžovatel na daném případě dostatečný zájem, tedy zda došlo k zásahu do jeho sféry a jeho hmotných práv, což je předpokladem pro aplikaci § 65 odst. 1 s. ř. s.*“ (srov. bod [76] citovaného rozsudku). Uvedené potvrzuje i recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2024, č. j. 9 As 279/2023 – 45, kde se v bodě [23] mj. podává následující: „*Nicméně ekologické spolky mohou správní rozhodnutí následně napadnout žalobou u správního soudu, a to podle § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy bez povinnosti být předtím účastníkem správního řízení. Jak uvedl NSS v bodě 16 rozsudku ze dne 31. 1. 2019, č. j. 2 As 250/2018-68, spolek je oprávněn svou aktivní legitimaci odvozovat z § 65 odst. 1 s. ř. s., pokud tvrdí, že mu náleží subjektivní práva, která jsou daným zásahem dotčena.*“. Současné ale Nejvyšší správní soud v bodě [26] posledně citovaného rozsudku upozornil, že dle judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu platí: „Možnost spolku bránit právo na příznivé životní prostředí není samozřejmě bezbřehá. Ústavní soud již v citovaném nálezu sp. zn. I. ÚS 59/14 konstatoval, že „... aktivní legitimace spolků, které byly založeny za účelem ochrany přírody a krajiny, nemůže být bez hranic.“ Zásadní je tedy právě dotčenost členů spolku. Krom toho, jak uvedl NSS např. v rozsudku č. j. 1 As 13/2015 - 295, „hranicí je již zmíněný lokální prvek, resp. možná dotčenost na hmotných právech. Pokud by tento závěr nebyl správný, bylo by hypoteticky možné přiznat aktivní legitimaci ke vznášení věcných námitek každému spolku, který má předmět činnosti stanoven bez dalšího jako ochranu přírody a krajiny či životního prostředí. V takovém případě by byl teoreticky jakýkoli spolek s uvedeným předmětem činnosti oprávněn vznášet věcné námitky proti příslušnému záměru bez ohledu, zda může být reálně dotčen na hmotných právech, tedy i spolek se sídlem mimo Českou republiku či na jiném kontinentě. Smyslem vnitrostátní právní úpravy i interpretačního vodítka v podobě Aarhuské úmluvy je poskytnutí soudní ochrany dotčeným osobám, nikoli však neomezeně. Proto není možné paušalizovat presumpci dotčenosti ve hmotných právech spolků u všech záměrů, nýbrž je nutné vždy posuzovat každý případ individuálně.“. V navazujícím bodě [27] citovaného rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž připomněl, že v rozsudku ze dne 26. 4. 2017, č. j. 3 As 126/2016 – 38 konstatoval, že „je zároveň třeba posoudit, zda spolek neuplatňuje svá práva šikanózně, s cílem jejich zneužívání.“.
81. Soud v dané souvislosti pro úplnost činí obecnou poznámku, že ve své rozhodovací praxi pozoruje narůstající trend podávání správních žalob ze strany spolků, které se prezentují jako ekologické spolky a dovolávají se žalobní legitimace s odkazem na judikaturu, která spolkům v minulosti žalobní legitimaci přiznala, ovšem v průběhu řízení se ukáže, že dané spolky mívají pouze úzký okruh svých členů, které spojují příbuzenské či podnikatelské

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vztahy, a ve skutečnosti žádné ekologické či osvětové aktivity nevyvíjejí. Naopak jsou takové spolky úzce zaměřeny na konkrétní projekty, které jsou předmětem zpravidla ekonomických či majetkových zájmů jejich členů, resp. těch členů, kteří v takovém spolku vykonávají rozhodující vliv. Soud zastává názor, že takovéto zdánlivé ekologické spolky je třeba důsledně odlišovat od skutečných ekologických či podobných spolků založených za účelem ochrany veřejných zájmů, pro které soudní judikatura dovodila žalobní legitimaci ve věcech týkajících se ochrany životního prostředí. Proto je podle názoru soudu nutné trvat na tom, aby spolek tvrdil a prokázal svou skutečnou činnost.

82. Ostatně i Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 31. 1. 2019, č. j. 2 As 250/2018 – 68, bod [44] vyjádřil následovně: *„Krajskému soudu lze dát za pravdu, že hlavním smyslem zapojení ekologických spolků v řízení dle zákona o ochraně přírody a krajiny je umožnit kvalifikovanou účast veřejnosti na procesech, které se týkají životního prostředí (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 1 As 176/2012 - 130). Zároveň platí ale i to, že do řízení před správními orgány ani soudy nemají mít přístup ty subjekty, jejichž zájem o ochranu hodnot přírody a krajiny není opravdový. [...].“*
83. Z popsaných důvodů soud v nyní projednávané věci neměl za prokázané, že by žalobce skutečně byl ekologickým spolkem založeným za účelem ochrany přírody a krajiny, tudíž ani nemohl být napadeným kolaudačním rozhodnutím dotčen na právu na příznivé životní prostředí.
84. Soud dále konstatuje, že ze strany žalobce v předmětném soudním řízení nebyl tvrzen a prokazován žádný jiný „společný“ zájem členů spolku, který by měl spojitost se zájmy na ochraně přírody a krajiny. Judikatura dovodila, že není vyloučeno, aby se věcná legitimace spolku odvíjela od činnosti spolku s místním vztahem k napadenému opatření obecné povahy [resp. v obecné rovině předmětu správního řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí – pozn. soudu], a to i v případech, kdy nepůjde o ekologický spolek. Aktuální judikatura v tomto směru odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, podle kterého: *„Věcné (materiální) legitimační důvody, vycházející z předmětu činnosti spolku, se pak odvozují právě od místního vztahu k napadenému opatření obecné povahy. V některých případech mohou působit místní a věcné důvody v synergii, a nemusí jít ani o ‚ekologický‘ spolek. Tak kupříkladu založí-li občané žijící v určitém městě nebo jeho městské části spolek k ochraně svých zájmů a územní plán by měl zasáhnout do rekreační zóny, v níž jsou zvyklí trávit svůj volný čas, pak připadá v úvahu přiznat spolku aktivní legitimaci bez ohledu na detaily vymezení jeho předmětu činnosti.“* (k tomu srov. např. recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2024, č. j. 9 As 279/2023 – 45).
85. Samotný místní vztah k předmětné stavbě kanalizace v obci Předslav, který žalobce dovozoval z místa svého sídla v Klatovech, které jsou nedaleko od obce Předslav, nebyl dostačující. Žalobce nejprve sídlil na stejné adrese, jaká se uvádí u jeho prvního předsedy, pana J. B. st. (tj. ul. 5. května 613, Klatovy), a poté od konce roku 2020 až do 14. 6. 2024 na adrese ul. 5. května 648, Klatovy, kde se nachází ubytovna „Luby“, provozovaná společností FISH s.r.o. (kde je společníkem R. T., druhý předseda žalobce). Krátce před soudním jednáním pak žalobce změnil své sídlo na adresu Křížová 165, Klatovy. Jak zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017 – 46, bod [20], *místní vztah spolku, resp. jeho členů, k regulované lokalitě je totiž otázkou výsostně spojenou s aktivní procesní legitimací stěžovatele, zatímco posouzení aktivní věcné legitimace je třeba provést za pomoci testu příčinné souvislosti mezi tvrzeným zásahem do práv a změnou regulace*

[resp. napadeným rozhodnutím v případech žalob dle § 65 s. ř. s. – pozn. soudu].

86. Soud se dále zabýval tím, zda by v posuzovaném případě nemohla být dotčena právní sféra jednotlivých členů žalobce, neboť judikatura Ústavního soudu dovodila, že občanům „nelze upírat právo na společnou účast při rozhodování o jejich životním prostředí jen proto, že založili právnickou osobu, na kterou delegovali svá práva přímé účasti na ochraně přírody a krajiny“ (srov. již odkazovaný nálezn ze dne 30. 4. 2015, sp. zn. I. ÚS 59/14).
87. Rovněž žalobní tvrzení směrem k dotčení právní sféry členů žalobce byla značně obecná a vágní, když se omezovala pouze na tvrzený zásah do práva na příznivé životní prostředí, resp. na zdraví členů spolku, a to v důsledku tvrzené možné kontaminace podzemních vod netěsnou kanalizací, realizací tří propustků pod silnicí bez předchozího stavebního povolení, ztrátou podzemní vody v obecní studánce, případně v blíže nespecifikovaných místních studnách a vodní nádrži, a konečně již zmiňovanou mezideponií výkopového odpadu na lesním pozemku v k. ú. M..
88. Aby soud mohl posoudit, zda napadeným kolaudačním rozhodnutím a jím povoleným užíváním předmětné stavby kanalizace v obci Předslov byla dotčena právní sféra jednotlivých členů žalobce, musel mít nejprve postaveno najisto, kdo je členem spolku, resp. kdo jím byl ke dni vydání napadeného kolaudačního rozhodnutí a ke dni podání předmětné žaloby.
89. Ze stanov žalobce (založených do Sbírky listin dne 3. 12. 2020), o nichž žalobce při ústním jednání prohlásil, že jde o stanovy aktuální, s výjimkou změn stanov schválených členskou schůzí konanou dne 14. 6. 2024 (tedy jen pár dní před konáním ústního jednání, kdy žalobce změnil stanovy v částech sídla žalobce a povinnosti členů platit členský příspěvek), vyplývá, že seznam členů je veden v písemné nebo elektronické podobě a že zápisy či výmazy provádí předseda spolku, dále že do seznamu se zapisují: jméno a příjmení, datum narození, bydliště a datum vzniku a zániku členství, dále že při zániku členství se člen ze seznamu vymaže a je ponechán záznam o jeho zaniklém členství, že o přijetí za člena rozhoduje členská schůze, a že každý člen má jeden hlas, že se pořizuje zápis o zasedání členské schůze, který vyhotovuje a podepisuje svolavatel zasedání členské schůze. Ze zápisu o zasedání členské schůze žalobce ze dne 24. 11. 2020 soud zjistil, že žalobce měl k danému datu pouze tři členy, a to (i) J. B. st. (rok narození 1968, bytem K.), J. B. ml. (rok narození 1996, bytem S.) a V. M. (bytem T.), dále že byly přijaty nové stanovy a že novým předsedou spolku se stal R. T. (bytem N.). Ze zápisu z členské schůze ze dne 27. 4. 2023 soud zjistil, že: (i) na členské schůzi konané téhož dne „byli přítomni všichni členové spolku dle listiny přítomných v příloze tohoto zápisu“, (ii) byli přijati tři noví členové, a to opět J. B. st. (rok narození 1968, bytem K.), P. M. (rok narození 1981, bytem K.) a Z. T. (rok narození 1987, bytem K.), (iii) bylo rozhodnuto o výši členského příspěvku pro rok 2023 na 0 Kč, a (iv) bylo schváleno podání správní žaloby proti napadenému kolaudačnímu rozhodnutí. Na listině přítomných členů spolku v příloze uvedeného zápisu bylo kromě tří nových členů uvedeno dalších 10 jmen, a to R. T., P. T., R. M., P. K., S. K., M. K., R. F., Z. B., T. H. a D. F.. Z uvedeného vyplývá, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí (6. 3. 2023) žalobce mohl mít max. 10 členů (nikoli 12 či 13, jak uvedl právní zástupce žalobce k dotazu soudu při ústním jednání). Až od 27. 4. 2023 měl žalobce členů 13 (tj. zřejmě tedy i ke dni podání žaloby, tj. ke dni 19. 6. 2023, když do tohoto data žalobce konal další členské schůze a přijetí nových členů spolku netvrdil ani nedoložil). Ze zápisu z členské schůze ze dne 5. 3. 2024 soud zjistil, že: (i) na členské schůzi konané téhož dne „byli přítomni všichni členové spolku dle listiny přítomných v příloze tohoto zápisu“, (ii) bylo přijato pět nových členů, jejichž identita nebyla uvedena, (iii) byl zvolen

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nový předseda spolku, kterým se stal Ing. T. H. (bytem D. Ž.). Na listině přítomných členů spolku v příloze uvedeného zápisu bylo uvedeno 19 jmen, nově (oproti listině přítomných ze dne 27. 4. 2023) M. T., K. L., J. V., M. M., M. K. a P. H.. V notářském zápisu o konání členské schůze žalobce ze dne 14. 6. 2024 se uvádí, že předseda spolku, coby předsedající, prohlásil, že dle předloženého seznamu členů spolku byli přítomni členové s 18 hlasy z celkového počtu 23 (dle stanov má každý člen jeden hlas, tudíž celkový počet členů by měl být 23). Při ústním jednání zástupce žalobce předložil soudu nedatovaný seznam členů spolku, ověřený razítkem žalobce a nečitelným podpisem, který zástupce žalobce označil za aktuální. Na seznamu je uvedeno 19 stávajících členů a 4 členové, jimž členství zaniklo (těmi byli původní členové J. B. st., J. B. ml. a V. M., všichni tři se zánikem členství k 24. 11. 2020, a poté J. S. se zánikem členství k 31. 12. 2022). K dotazu soudu, aby žalobce vyjasnil rozpory mezi předloženým seznamem a ostatními listinami (zejména notářským zápisem ze dne 14. 6. 2024 a zápisem z členské schůze ze dne 5. 3. 2024), a to ohledně počtu členů spolku a členství osoby J. B. st. (který byl na seznamu prezentován, jako že mu členství zaniklo), právní zástupce ani přítomný předseda spolku nedokázali poskytnout uspokojivé vysvětlení, když pouze připustili, že v seznamu musí být chyba minimálně v případě J. B. st., který opět do spolku vstoupil, tudíž měl na seznamu být veden jako aktivní člen spolku.

90. Soud dále z předloženého seznamu členů zjistil, že z 19 tam uváděných členů žalobce měli uvedený jako trvalý pobyt v obci P. pouze 4 členové, a to pánové R. a D. F. (oba P. č. p. Xb), paní S. K. (P. č. p. Xc) a pan P. H. (P., část M. č. p. Xd). U zbývajících osob, a to pouze některých, byl uveden údaj „bydliště, příp. pracoviště“ a místo Předslav (někdy neúplná adresa), když nejčastěji byl uveden údaj „P. č. p. Xe“.
91. Z dokumentu „*Představení koncernu BSG*“ dostupného na www.bsgsro.cz soud zjistil, že na žalobcem uváděné adrese P. č. p. Xe sídlí společnost z koncernu BSG, který se zabývá výrobou betonu a betonových výrobků a který má výrobní halu právě v obci Předslav. Z tam uvedené struktury koncernu BSG (kde na vrcholu stojí společnost BSG – HOLDING s. r. o.) se podává, že jednatelem ve všech společnostech v koncernu BSG je pan J. B. st. (zakladatel a první předseda žalobce) a ve dvou společnostech také Ing. T. H.. (současný předseda žalobce). Ze zaměstnanecké struktury pak vyplývá, že koncern BSG zaměstnává 60 kmenových zaměstnanců a že min. 5 dalších členů žalobce je uvedeno jako zaměstnanci tohoto koncernu. Dále je uveden údaj o tom, že celková rozloha pozemků v k. ú. P. vlastněných koncernem BSG činí 117 374 m² a že probíhá výstavba nových hal a je na pozemcích v obci Předslav plánována výstavba hrubých staveb rodinných domů a řadovek s následným rozprodejem. Z výpisu společnosti BSG – HOLDING s. r. o. (původní obchodní firma BEAR CZ s. r. o.) soud zjistil, že jediným jednatelem a společníkem je pan Josef Brtník st. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že skutečnosti a důkazy týkající se koncernu BSG jsou irelevantní z hlediska předmětu sporu, neboť soud, při absenci konkrétních žalobních tvrzení o skutečné činnosti žalobce a nejasnostem o členské základně daného spolku, musel ověřit (v mezích žalobních tvrzení o dotčení práv členů spolku, kteří mají pracoviště na adrese Předslav č. p. Xe), jaký zaměstnavatel se na dané adrese nachází. Tehdy vyšlo najevo personální propojení mezi zakladatelem a prvním předsedou spolku, resp. i stávajícím předsedou spolku, a vedením koncernu BSG.
92. Z provedeného dokazování vyšlo najevo, že místní vztah k obci Předslav měli 4 členové spolku, kteří mají mít v dané obci bydliště (přičemž ke dni vydání napadeného kolaudačního rozhodnutí, resp. ke dni podání předmětné žaloby se jednalo pouze o 3 členy, když pan H. nebyl uveden mezi členy spolku na členské schůzi ze dne 27. 4. 2023), a poté

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

minimálně 5 dalších členů, kteří mají mít v obci Předslav pracoviště, a to na adrese sídla a výrobního závodu koncernu BSG, v jehož čele stojí J. B. st. (zakládající člen spolku a jeho první předseda). Na seznamu členů se pak v kolonce „*bydliště, příp. pracoviště*“ u několika dalších členů uvádí údaj Makov, Měčín, příp. žádný údaj, přestože trvalé bydliště se nachází mimo obec Předslav. Žádná upřesňující tvrzení žalobce v tomto ohledu soudu neposkytl.

93. Soud dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že by kdokoli z jeho členů s tvrzeným místním vztahem k obci Předslav byl jakkoli (negativně) dotčen na svých hmotných právech kolaudací předmětné stavby kanalizace. Žalobce netvrdil, že by kolaudací kanalizace v obci Předslav byla dotčena vlastnická či jiná práva konkrétních jeho členů, resp. jakým konkrétním způsobem by mělo být dotčeno právo daných osob na příznivé životní prostředí či dokonce ohroženo jejich zdraví (např. že by tvrzená netěsnost kanalizace způsobila kontaminaci na pozemku ve vlastnictví některého z členů, že by se ve studni některého z členů spolku ztratila voda či že by některý z členů spolku byl dotčen umístěním výkopového materiálu na uváděném lesním pozemku v k. ú. Měcholupy), ba dokonce žalobce ani netvrdil, že předmětná kanalizace se dotýká pozemků ve vlastnictví či užívání jeho členů. Žalobce rovněž netvrdil, jak by mohli být dotčeni na svých právech ti členové spolku, kteří mají místní vztah k obci Předslav daný místem jejich pracovištěm ve výrobním areálu koncernu BSG.
94. Soud na tomto místě opakovaně zdůrazňuje, že jen zcela výjimečně lze přiznat žalobní legitimaci k žalobě proti kolaudačnímu rozhodnutí osobě, která oprávněně nebyla účastníkem kolaudačního řízení (což ani žalobce, ani jeho členové nebyli), a to pouze bude-li prokázáno, že daná osoba byla přímo dotčena na jejích subjektivních právech. Přitom dle judikatury Ústavního soudu je ústavně konformní ten stav, kdy ani vlastník sousední nemovitosti není účastníkem kolaudačního řízení s tím, že tento vlastník má svá práva hájit především v územním a stavebním řízení (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 9. 2005, sp. zn. I. ÚS 376/02). Navíc v posuzovaném případě byla kolaudovanou stavbou kanalizace v obci Předslav, tedy stavba ve veřejném zájmu, která má přispět k ochraně životního prostředí, tudíž již z povahy věci samé je značně nepravděpodobné, aby realizací předmětné stavby kanalizace byly negativně dotčeny osoby mající vztah k této obci na právu na příznivé životní prostředí. Byť to nelze zcela vyloučit, tak tvrzení o takovém možném dotčení práva na příznivé životní prostředí by muselo být zcela konkrétní a velmi přesvědčivé, což v případě tvrzení žalobce rozhodně nenastalo.
95. V nyní projednávané věci je podstatné to, že žalovaný, coby příslušný správní orgán, v rámci předmětného kolaudačního řízení dodržel zákonný postup a v rámci tohoto postupu vyhodnotil, že předmětná stavba byla provedena v souladu s projektovou dokumentací a že nebylo před vydáním kolaudačního rozhodnutí prokázáno, že ohrožuje veřejné zdraví nebo životní prostředí. Stejného názoru pak byl i žalovanému nadřízený krajský úřad. Relevantní byl stav ke dni vydání kolaudačního rozhodnutí, nikoli skutečnosti v době provádění stavby (kam směřovala většina žalobních námitek, resp. kam směřovala většina důkazních návrhů). Soud považuje za příznačné odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 7 As 61/2022 – 94, bod [32], kde kasační soud v souvislosti s námitkou, že kolaudovaná stavba ohrožuje bezpečnost, zdůraznil, že takové případy sice nelze vyloučit, ale bude se jednat o výjimečné situace, neboť „[...] stavba prošla řádným stavebním řízením, a lze se tedy legitimně spoléhat na to, že byla kvalifikovaně schválena tak, aby veřejné statky jako jsou život, veřejné zdraví, bezpečnost či životní prostředí neohrožovala.“.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

96. V nyní projednávané věci žalobce sám opakovaně uvedl, že byl v průběhu realizace předmětné stavby kanalizace velmi aktivní, předkládal žalovanému znalecké posudky či jiná odborná posouzení (které následně navrhoval k důkazu i v soudním řízení), činil podněty nejen u žalovaného, ale i u jiných správních orgánů. Přitom správní orgány se podněty žalobce zabývaly. V zásadě stejné námitky, které žalobce uplatňuje v soudním řízení jako důvody nezákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí, již uplatnil jeho právní zástupce v podnětu na přezkum zákonnosti napadeného kolaudačního rozhodnutí, kterým se krajský úřad řádně zabýval, když si od žalovaného vyžádal správní spis, zohlednil skutečnosti známé mu z úřední činnosti (ve správním spise je založen protokol o ústním projednání v rámci šetření stížností na nakládání s odpady z předmětné stavby kanalizace, které krajský úřad konal dne 10. 3. 2023) a poté své závěry náležitě odůvodnil ve shora popsaném sdělení ze dne 2. 5. 2023. Soud přitom odůvodnění obsažené v předmětném sdělení, které vedlo krajský úřad k závěru, že předmětné kolaudační řízení bylo vedeno v souladu se zákonem, shledává srozumitelným a přesvědčivým, a rozhodně jej nepovažuje za „*papír vycucaný z prstu*“, jak toto sdělení krajského úřadu označil zástupce žalobce při soudním jednání.
97. Je třeba si uvědomit, že ani žalobce, ani jeho členové nejsou „*strážci zákonnosti*“, tudíž žalobce nemůže užívat žaloby podané u správního soudu jako obecného prostředku (*actio popularis*) k nápravě možných nezákonností kolaudačního rozhodnutí ve veřejném zájmu. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „*účelem správního soudnictví je ochrana veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), nikoli všeobecný dozor nad zákonností výkonu veřejné moci správními orgány*“ (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017 – 264, bod [39]).
98. Soud v dané souvislosti odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2022, č. j. 51 A 97/2020 – 111, bod 56, kde uvedený soud velmi přiléhavě učinil následující shrnující závěr, se kterým se zdejší soud plně ztotožňuje: „*Soud nezpochybňuje, že existuje zákonný (resp. ústavní) požadavek, aby správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a vůči adresátům svého působení vydávaly zákonná rozhodnutí. S tím souvisí i právo adresátů působení veřejné moci bránit se proti nezákonným rozhodnutím. Nelze však připustit, aby toto právo svědčilo každému, tedy nijak neobhraničené skupině osob, jež nejsou přímo dotčeny na svých právech, a jež by se tak pasovaly do role veřejného dohlázele nad zákonností výkonu veřejné správy. Byť univerzální kontrolní mechanismy existují (obecná dozorová činnost nadřízených správních orgánů, žaloba ve veřejném zájmu nejvyššího státního zástupce či veřejného ochránce práv podle § 66 s. ř. s. atd.), žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. mezi ně nepatří.*“.
99. Pokud je žalobce přesvědčen o tom, že v případě předmětné kanalizace a ČOV v obci Předslav došlo ke zkolaudování stavby, která vykazuje nedostatky (např. nepřípustné imise v podobě tvrzené ztráty podzemní vody nebo úniku škodlivých látek) a tyto se přímo dotýkají jeho členů, pak takový dotčený člen (případně žalobce zastupující jeho zájmy) má k dispozici jiné právní prostředky své ochrany. Podle § 129 stavebního zákona je provedení stavby bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním důvodem pro nařízení jejího odstranění. Judikatura správních soudů je jednotná v tom, že kolaudace nebrání vydání rozhodnutí o odstranění stavby a jeho následnému vymáhání (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 3 As 11/2007 – 92, a ze dne 22. 2. 2018, č. j. 7 As 70/2017 – 29). Řízením, ve kterém žalobce může uplatnit většinu svých námitek, je tedy případné řízení o odstranění stavby. K ochraně vlastnických práv

před tvrzenými imisemi pak existuje možnost žaloby podle § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

100. Soud úplným závěrem uvádí hlavní důvody, pro které zamítl některé důkazní návrhy. Skutečnosti, k jejichž prokázání takové důkazní návrhy směřovaly, totiž nebyly relevantní pro posouzení důvodnosti žaloby (tj. primárně dotčení právní sféry žalobce, popř. jeho členů tvrzenou nezákonností napadeného kolaudačního rozhodnutí vydaného ve vztahu k předmětné stavbě kanalizace v obci Předslav), resp. v části šlo o důkazní návrhy nadbytečné, případně nezpůsobilé prokázat tvrzené skutečnosti.
101. Ze zamítnutých důkazních návrhů, které žalobce učinil v žalobě, soud předně zmiňuje (i) znalecký posudek ze dne 25. 11. 2022 vypracovaný Ing. P. H. (posouzení kvality a životnosti vodohospodářského díla pro potřeby orgánu veřejné správy, který se týkal provádění předmětné kanalizace), (ii) znalecký posudek ze dne 2. 8. 2022 vypracovaný Ing. P. H. (posouzení správnosti postupu orgánu veřejné moci ve věci propustků); (iii) odborný posudek ze dne 29. 7. 2022 zpracovaný Ing. P. T. (posouzení výstavby mostního objektu – propustku v obci Předslav v rámci stavby kanalizace); (iv) popis technologie pokládky kanalizačního potrubí od Plastika Pipes s. r. o., (v) protokoly o zkoušce ze dne 8. 12. 2021 a 21. 1. 2022. Již na první pohled je zřejmé, že se jednalo o listiny vzniklé v době realizace předmětné stavby, tudíž nemohou nic vypovídat o konečném stavu této stavby, tak jak byl předmětem kolaudace. Ostatně ze správního spisu jasně vyplynulo, že dne 10. 10. 2022 žalovaný rozhodl o provedení kolaudačního řízení a následně kolaudační řízení přerušil za účelem odstranění zjištěných nedostatků předmětné žádosti o kolaudaci. Závěrečná kontrolní prohlídka, na které žalovaný mj. konstatoval, že jsou splněny zákonné podmínky pro vydání kolaudačního rozhodnutí, se konala až dne 27. 2. 2023. Důkazní návrhy směřující k prokazování stavby propustků rovněž byly irelevantní pro posouzení zákonnosti kolaudačního rozhodnutí, resp. dotčení práv žalobce a jeho členů kolaudačním rozhodnutím, neboť dodatečné povolení stavby propustků bylo řešeno v samostatném správním řízení, v němž JUDr. Čapek, jako právní zástupce pana S. F. (jednoho z členů žalobce), činil obdobné námitky, které dokládal stejnými důkazy, jaké navrhoval žalobce, příp. později i žalovaný v předmětném soudním řízení (kromě výše uvedených posudků Ing. H. a Ing. T. též notářský zápis JUDr. Ch. ze dne 20. 7. 2022). Pokud jde o důkazní návrhy týkající se mezideponie odpadu na pozemku p. č. Xa v k. ú. M., resp. vyschlé studánky v severní části obce Předslav (konkrétně soubor fotografií, místní šetření, videozáznamy a články umístěné na internetových stránkách provozovaných žalobcem www.obecpredslav.cz), tak ty neměly přímou relevanci s tím, jak by se kolaudace předmětné kanalizace v obci Předslav mohla dotknout právní sféry žalobce, resp. jeho členů, když u nikoho z nich nebyl ani tvrzen jakýkoli vztah k uvedenému pozemku v k. ú. M., příp. pozemku, kde se nachází odkazovaná studánka. Navíc většina těchto důkazních návrhů ani nebyla způsobilá k tomu, aby je soud v řízení provedl, neboť žalobce dané důkazy soudu nedoložil, když pouze odkázal soud na internetové stránky, kde žalobce publikuje různé fotografie, videa a články týkající se předmětné kanalizace. K dotazu soudu žalobce uvedl, že všechny tyto obrazové záznamy sloužily jako podklady pro znalecké posudky, které žalobce rovněž navrhoval k důkazu. Jak již bylo uvedeno výše, tyto posudky soud neshledal relevantními, tudíž relevantními nemohly být ani podklady, které sloužily pro takové posudky.
102. Důkazní návrhy, které žalobce učinil v doplňujícím podání ze dne 11. 6. 2024, soud zamítl z důvodu jejich zjevné irelevantnosti z hlediska předmětu řízení, neboť všechny směřovaly

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ke spekulacím žalobce o podezření, že předmětné kolaudační rozhodnutí bylo vydáno za úplatek vyřizující úředníci ve formě přidělení městského bytu do pronájmu této osobě. Spekulace o možném protiprávním jednání úředníka žalovaného správního orgánu soud v řízení vedeném o správní žalobě podle s. ř. s. nepřezkoumává, resp. neprokazuje.

103. Jako irelevantní pro posouzení žalobcovy žalobní legitimace, resp. dotčení práv žalobce či jeho členů, soud vyhodnotil i důkazní návrhy učiněné žalobcem v doplňujícím vyjádření ze dne 13. 6. 2024, s výjimkou stanov žalobce, které soud k důkazu provedl. K těmto důkazním návrhům navíc žalobce nepředložil konkrétní a relevantní tvrzení z hlediska možného dotčení právní sféry žalobce či jeho členů napadeným kolaudačním rozhodnutím. Jednalo se o následující důkazní návrhy: fotografie a videa k vyvěrání vody (dle vyjádření zástupce žalobce tyto pořídili členové spolku a v průběhu realizace předmětné stavby již byly předloženy žalovanému), zápisy ve stavebním deníku ze dne 6. 4. 2021, 27. 5. 2021, 17. 6. 2021, 9. 2. 2022, 16. 2. 2022, 22. 2. 2022, 5. 4. 2022, článek od RNDr. J. N., obrázek hrázky, vypracování znaleckého posudku zadaného soudem z oboru hydrogeologie, inženýrská geologie k otázce ztráty podzemní vody v obci Předslav, výpis z katastru k pozemku parc. č. Xa, posouzení deponie odpadů od Mgr. M. H. ze dne 19. 7. 2023 a souhrnná technická zpráva z 10/2017 (žalobce soudu danou zprávu nedoložil, když k dotazu soudu pouze upřesnil, že v ní má být uveden způsob nakládání s odpadem v průběhu předmětné stavby).
104. Pokud jde o důkazní návrhy žalovaného, tak tyto byly uplatněny pouze v doplňujícím vyjádření ze dne 11. 3. 2024, tedy v podání žalovaného, které u soudu vyvolalo výrazné pochybnosti, jež při soudním jednání nebyly ze strany žalovaného rozptýleny. Důkazní návrhy navíc byly uplatněny ve značně vágní a neurčité formě (např. „*průběžná evidence odpadů založená v soudním spise*“ nebo „*souhrnná technická zpráva*“), přičemž žádný z navrhovaných důkazů žalovaný soudu nedoložil. Namísto toho žalovaný v několika případech odkázal soud na již zmíněné webové stránky www.obecpredslav.cz provozované žalobcem. Soud se při jednání snažil neurčité důkazní návrhy žalovaného vyjasnit, což se v několika případech podařilo až poté, co upřesnění provedl za žalovaného právní zástupce žalobce (!) – týkalo se to zejména návrhů označeného jako „*průběžná evidence odpadů*“ a „*notářský zápis JUDr. Ch. ze dne 20. 7. 2022*“. I toto vystupování právních zástupců žalobce i žalovaného při soudním jednání utvrdilo soud v pochybnostech o „změně procesního stanoviska“, které překvapivě učinil žalovaný v průběhu soudního řízení, jak již o tom soud pojednal výše. V případě důkazního návrhu „*vyžádanou zprávou provozovatele skládky ve Štěpánovicích*“ žalovaný k dotazům soudu uvedl, že je tím myšleno, aby si soud sám vyžádal zprávu od jiné organizační složky samotného žalovaného. Totéž platilo o důkazním návrhu „*spis sp. zn. OD/724/23/Kol vedený u Odboru dopravy Městský úřad Klatovy*“. V případě návrhu rozhodnutí ÚOHS specifikovaného pouze internetovým odkazem právní zástupce žalovaného sám uvedl, že dané rozhodnutí není pro posouzení kolaudačního rozhodnutí relevantní. Za tohoto stavu soud shledal všechny důkazní návrhy žalovaného uplatněné v doplňujícím vyjádření ze dne 11. 3. 2024 jako irelevantní, resp. nadbytečné, neboť nemohly přispět ke stěžejní otázce, zda byl žalobce legitimován k podání předmětné žaloby brojící proti napadenému kolaudačnímu rozhodnutí.
105. Soud dále neprovedl k důkazu znalecké prohlášení Ing. M. B. ze dne 13. 6. 2024 a přípis České inspekce životního prostředí dne 30. 5. 2024 informující o provedení úkonu dronování (navrženo žalovaným při ústním jednání), dále zprávu z letecké práce vydanou Českou inspekcí životního prostředí dne 29. 5. 2024, včetně příloh (navrženo žalobcem při

ústním jednání), neboť tyto listiny, které vznikly až krátce před konáním soudního jednání, se netýkaly skutečností, které by byly relevantní z hlediska stěžejní otázky dotčení právní sféry žalobce, resp. jeho členů napadeným kolaudačním rozhodnutím.

106. Soud rovněž neprovedl k důkazu zprávu o vyhodnocení zkušebního provozu ČOV Předslav za období červenec 2023 až duben 2024, neboť zkušební provoz předmětné ČOV také nebyl relevantní z hlediska soudem řešené otázky aktivní věcné legitimace žalobce.
107. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce při soudním jednání netrval na provedení následujících důkazů navržených v žalobě, které byly součástí správního spisu, případně, jejichž obsah a existence byla mezi účastníky nesporná: (i) rozhodnutí žalovaného (odboru výstavby a územního plánování) ze dne 27. 11. 2017 o vydání stavebního povolení objektu ČOV, sdělení ze dne 27. 12. 2017 o nabytí právní moci uvedeného stavebního povolení, a rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2019 o prodloužení stavebního povolení na stavbu ČOV, (ii) rozhodnutí žalovaného (odboru životního prostředí) ze dne 3. 1. 2020 o prodloužení stavebního povolení na stavbu kanalizace ze dne 27. 11. 2017, (iii) usnesení žalovaného ze dne 19. 10. 2022 o přerušování kolaudačního řízení, a (iv) výzva žalovaného ze dne 19. 10. 2022 k odstranění nedostatků žádosti a splnění podmínek pro vydání kolaudačního rozhodnutí.

IX.

Rozhodnutí soudu

108. Soud uzavírá, že žalobce neprokázal, že by napadeným kolaudačním rozhodnutím týkajícím se předmětné stavby kanalizace v obci Předslav byla skutečně dotčena jeho právní sféra, coby spolku, resp. že by byla dotčena práva jeho členů, která by Tito byli oprávněni bránit v procesu kolaudace předmětné stavby. Soud proto dospěl k finálnímu závěru o nedostatku aktivní věcné legitimace žalobce k podání žaloby proti napadenému kolaudačnímu rozhodnutí, což je dle ustálené soudní judikatury důvodem pro zamítnutí žaloby.
109. Z uvedených důvodů soud předmětnou žalobu výrokem I. tohoto rozsudku zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

X.

Náklady řízení

110. Výrokem II. tohoto rozsudku soud rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky řízení. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným by podle § 60 odst. 1 s. ř. s. měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný procesní úspěch. Žalovanému nicméně žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
111. OZNŘ nemá ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost a soud taktéž neshledal žádný zvláštního zřetele hodný důvod, pro nějž by bylo namísto náhrady nákladů řízení přiznat. Proto soud výrokem III. tohoto rozsudku rozhodl tak, že OZNŘ nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 18. června 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.